

Η ΠΡΟΔΟΣΙΑ

Η ιστορία από τα αρχαία χρόνια έχει καταγράψει πολλές προδοσίες. Ενδεικτικά θ' αναφέρουμε, ίσως, τις πιο γνωστές:

Στις 25 Μαρτίου του 44 π.Χ. ο Λεύκιος Βρούτος ηγείται της δολοφονίας του συνεργάτη του Ιουλίου Καίσαρα. Κατά τον Σουητώνιο, όταν ο Ιούλιος Καίσαρ είδε τον Βρούτο μεταξύ των συνωμοτών του είπε στα ελληνικά «**Και συ τέκνον;**».

Το 480 π.Χ. στη μάχη των Θερμοπυλών, ο Εφιάλτης ανέλαβε να οδηγήσει τους Πέρσες, από μία στενή διάβαση, εναντίον των Σπαρτιατών του Λεωνίδα κι έμεινε στην ιστορία ως παροϊμιώδης προδότης. Το 1803 μ.Χ.

ο Σουλιώτης πολεμιστής Πήλιος Γούσης, κατά τον ιστορικό Χ. Περραιβό, υπέδειξε στους Τουρκαλβανούς του Αλή Πασά ένα αφύλακτο μονοπάτι που οδηγούσε στο Κούγκι κι έτσι συνετέλεσε στο γνωστό ολοκαύτωμά του.

Τέλος, θα μπορούσε να χαρακτηρίσει κανείς ως προδοσία την βίαιη απομάκρυνση του Πατριάρχη Φωτίου από τον Πατριαρχικό θρόνο από το μαθητή του Λέοντα ΣΤ' το σοφό, αμέσως μόλις ο τελευταίος στέφτηκε αυτοκράτορας το 886 μ.Χ. Ο Φώτιος πέθανε στην εξορία.

Όμως, η προδοσία που έμεινε στην ιστορία ως η πλέον χαρακτηριστική και παροϊμιώδης ήταν αυτή του Ιούδα κατά του Διδασκάλου του Ιησού. Όχι μόνο στους Έλλη-

«**Χαίρε, ραββί, και κατεφίλησεν αυτόν» (Ματθ. κατ', 49)**

νες, αλλά και στους άλλους χριστιανικούς λαούς, το όνομα «**Ιούδας Ισκαριώτης**» έμεινε ως το κατ' εξοχήν συνώνυμο της προδοσίας. Γνωστόν επίσης και το έθιμο της καύσης του ομοιώματος του Ιούδα την παραμονή του Πάσχα ή ανήμερα της Μεγάλης Γιορτής.

Σύμφωνα με τη βιβλική παράδοση (Κ. Διαθήκη) και άλλες πηγές, ο Ιούδας, γιός του Σίμωνα, κατήγето από την πόλη Καριώθ, νότια της Ιουδαίας, εξ ου και το επώνυμιον «**Ισκαριώτης**».

Από τους «Δώδεκα» μόνον αυτός ήταν Ιουδαίος, αφού οι λοιποί μαθητές του Κυρίου ήσαν Γαλιλαίοι.

Κλήθηκε στο αποστολικό αξίωμα με τους υπόλοιπους μαθητές:και συλεξάμενος απ' αυτών δώδεκα, ους και αποστόλους ωνόμασεν, Σίμωνα ον και ωνόμασεν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 7η ΣΕΛΙΔΑ

Εκοιμήθη ο δημοσιογράφος Ιωάννης Καραλής

Ίσως να μην είμαι κατάλληλος να αναφερθώ στον δημοσιογράφο Ιωάννη Καραλή, ο οποίος εκοιμήθη την Πέμπτη 3 Απριλίου 2014, πλήρης ημερών και έργου, προξενώντας μεγάλη λύπη.

Θα ήθελα όμως να επισημάνω μερικά από τα πλούσια χαρακτηριστικά της προσωπικότητός του.



Υπήρξε άρχοντας πραγματικός που κατοικοέδρευε στην άνω πόλη. Το ήθος του εκλείπει στη σύγχρονη Ελλάδα. Ο Ιωάννης Καραλής ήταν από τους σπουδαιότερους εκπροσώπους μιας Άλλης Ελλάδος που χρόνια τώρα επιζητούμε, έχοντας ανθρωπιστικές αρχές. Διακρίνετο από μία παραιοδοσιακή ευγένεια, έντονη κοινωνικότητα, ταπεινότητα, αξιοπρέπεια, εργατικότητα, υπευθυνότητα, μέτρο, συνειδηση, συνέπεια, αρχοντιά και ήθος. Αγαπούσε και σεβόταν τους θεσμούς και έβλεπε την Εκκλησία ως χώρο λατρείας και κοινωνίας με τον Θεό και τους ανθρώπους.

Με είχε τιμήσει με το να διαβάζει τον "Ε". Το θεωρώ ξεχωριστή τιμή.

Σε αποχαιρετούμε και σε ευχαριστούμε για ό,τι προσέφερες στην Πάτρα και την περιοχή μας, για τα όνειρα που είχες για την αναβάθμιση του τόπου.



Η αξιανάπητη σε εμάς θυγατέρα του **διδ Γωγώ Καραλή**, συνεχίζει την παράδοσή του στην εφημερίδα "Πελοπόννησος".

Ας σημειωθεί, ότι η οικογένεια Καραλή είναι η παλαιότερα της ενορίας Παντοκράτορος, και το σπιντικό της, κτίσμα του 1870.

Η Εξόδιος Ακολουθία τελέσθηκε από τον Ιερό Ναό του Παντοκράτορος χθες το μεσημέρι συγχωροστατούντων του Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσοστόμου και του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Ωλένης κ. Αθανασίου και πλήθος κόσμου.

* Τα φωτογραφικά στιγμιότυπα, από την προετών εκδήλωση προς τιμή του, από τον Εκπολιτιστικό Σύλλογο των εν Πάτραις Καλουσιωτών, για την προσφορά του στο χωριό και στην ενημέρωση.

Αλέξανδρος Κ. Κολλιόπουλος

ΜΗ ΜΕΙΝΗΣ ΑΔΙΑΦΟΡΟΣ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΥΣ «ΑΓΓΕΛΟΥΣ» ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Καθώς πλησιάζει το Πάσχα και ετοιμαζόμαστε για τον λαμπρό εορτασμό, βασανιστικότερο μας πιέζει το χρέος έναντι των συνανθρώπων μας, οι οποίοι υποφέρουν παντοιοτρόπως κατά την κρίσιμη για την χώρα μας περίοδο που διανύουμε.

Αν κάθε ημέρα τα προβλήματα τα συναντάμε στο δρόμο, τώρα, λόγω των εορτών που πλησιάζουν, τα βρίσκουμε στην πόρτα του σπιτιού μας. Είναι, βλέπετε, εντονότερο το αίσθημα της ανέχειας στις μεγάλες ημέρες, βιώνεται πιο βαθιά και θα έλεγα πολύ πιο σκληρά. Η καθημερινότητα διακόπτεται για λίγο και αφήνει γυμνή ενώπιόν μας την πραγματικότητα, η οποία συνθέτει εικόνα τραγική για τον τόπο μας.

Αυτές τις ημέρες αισθανόμαστε πιο δυνατό τον πόνο των άλλων να κτυπάει του καθενός μας την πόρτα, αλλά και την καρδιά μας να πονά περισσότερο από τις άλλες φορές για την κατάντια της κοινωνίας μας.

Αυτές τις ημέρες αισθανόμαστε τα χέρια των αδελφών μας των ελαχίστων να μας αγγίζουν ζητώντας τα αισθητά σημάδια της αγάπης μας. Βλέπομε τα μάτια τους να είναι καρφομένα επάνω μας γεμάτα παράπονο και έτοιμα να αφήσουν τους κρουνοίς των δακρύων, να τρέξουν αυλακώνοντας τα πρόσωπά τους.

Αυτές τις ημέρες βλέπει κανείς παιδιάκια να περνούν έξω από τα καταστήματα και να στέκονται με πόνο ψυχής, γιατί αυτό που θέλουν δεν μπορούν να το αγορά-

σουν.

Θλίψη καταλαμβάνει το είναι μας, όταν ακούμε τις μητέρες να προσπαθούν να δικαιολογηθούν στους μικρούς «αγγέλους» τους, διότι δεν έχουν την δυνατότητα να τους αγοράσουν ένα παιχνίδι. (Στην Ελλάδα τα παιδιά που βρίσκονται σε κατάσταση φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού, ανέρχονταν σε 686.000 το 2012. Οι συνθήκες διαβίωσης των παιδιών έχουν χειροτερεύσει, καθώς το 74,1% των πτωχών νοικοκυριών με παιδιά και το 29,5% των μη πτωχών, δηλώνουν αδυναμία πληρωμής εκτάκτων αλλά και καθημερινών δαπανών. (Στοιχεία από την Έκθεση της UNICEF με θέμα «Η κατάσταση των παιδιών στην Ελλάδα το 2014», Εφημερίδα «Αλλαγή» Πατρών, 4 Απριλίου 2014).

Πόνος καταλαμβάνει τις ψυχές, όταν συναισθάνονται την οδύνη στην οποία ευρίσκεται η Πατρίδα μας.

Όμως ο μεγαλύτερος πόνος έρχεται από την θύμηση, ότι κάποιος και σήμερα, ναι και σήμερα, καλοπερνάει και αδυνατούν να αντιληφθούν την θλίψη και την οδύνη των αδελφών μας των ελαχίστων, των ενδεών, των εχόντων ποικίλες ανάγκες. Αδυνατούν να εξέλθουν από τα τείχη της φοβερής φυλακής, τα οποία εκείνοι — μόνοι τους — έκτισαν γύρω τους και αυτοεγκλωβίστηκαν, ζώντας με την φρικτή αυταπάτη ότι είναι ευτυχισμένοι.

Τι κρίμα! Θα μπορούσαν, εάν ήθελαν, να είναι ελεύθεροι

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 3



Ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίας Λαύρας Καλαβρύτων π. Ευσέβιος, μίλησε για την "Πνευματική Επανάσταση"

ΣΕΛΙΔΑ 8 & 9

Στο πρωινό καφενέ η συζήτηση γύρω από τον «Σύλλογο προστασίας του αγέννητου παιδιού» που προσπαθεί να βοηθήσει τις μητέρες να μη προβούν σε άμβλωση. Με κάθε είδους βοήθεια. Με κάθε στήριξη. Ιατρική, ψυχολογική ακόμη και οικονομική με τα λίγα που μπορεί να διαθέσει. Με την αγκαλιά της ανοιχτή να στηρίζει τη μητέρα, να σώσει το παιδί που κυοφορείται στα σπλάχνα της. Φοβερά τα στοιχεία που δημοσίευσε η Eurostat για το δημογραφικό μας πρόβλημα. Όπως προκύπτει, είμαστε ή κινδυνεύουμε να γίνουμε χώρα γερόντων. Δείτε τα στοιχεία.

- Την ώρα που ο πληθυσμός της Ευρώπης αυξήθηκε κατά μέσον όρο 2.2 (τοίς χιλίοις) στην Ελλάδα μειώθηκε κατά 5.5. Συγκεκριμένα ενώ ο πληθυσμός της Ευρώπης αυξήθηκε σε 17 κράτη (Σουηδία, Αγγλία, Μάλτα, Αυστρία κ.α) μειώθηκε σε άλλα 11 μέλη μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, η Πορτογαλία, Βουλγαρία, Εσθονία κ.α.. Ενώ στην Ευρώπη ο πληθυσμός αυξήθηκε κατά 1.1 εκατομμύριο και ανήλθε συνολικά σε 505.730.000 στην Ελλάδα ο πληθυσμός μειώθηκε κατά 60.500 το 2012 και έφτασε στα 11.060.000 μαζί με τους νόμιμους μετανάστες. Αναλυτικά το 2012 είχαμε 100.400 γεννήσεις και 116.700 θανάτους που σημαίνει ότι λιγοστεύουμε, ενώ και 44.000 Έλληνες εγκατέλειψαν τη Ελλάδα, πολλοί από αυτούς νέοι πτυχιούχοι. Η δυσοίωση πρόβλεψη είναι ότι γύρω στο 2040 θα είμαστε μόνο 8 εκατομμύρια όσο δηλαδή είμαστε το 1938 (7.780.000 ακριβώς). Κι ακόμη ένα σοκ: Στα τρία τελευταία χρόνια είχαμε 3.124 αυτοκτονίες!

- Ποια είναι τα αίτια – αναρωτήθηκε η παρέα.

Βέβαια η οικονομία επηρεάζει, ιδιαίτερα τις πιο χαμηλόμισθες τάξεις, οι οποίες αντιμετωπίζουν το μέλλον όχι απλώς με σκεπτικισμό αλλά με φόβο. Δεν ζούμε στην εποχή που τα οικογενειακά έξοδα περιοριζότανε στο φαγητό και ελάχιστα στην ένδυση ή λιγότερο ακόμα στη μόρφωση. Το φροντιστήριο που αποτελεί σήμερα τον κανόνα της παιδείας και δη το πανεπιστήμιο με τα επακόλουθα –διαφορετική πόλη, ενοικίαση δωματίου, νεανικά έξοδα, αλλά και οργάνωση γραφείου - άγνωστα στα χρόνια μας - αποτελούν ένα δυσβάστακτο έξοδο για την οικογένεια που στον προγραμματισμό της πια υπολογίζει την τεκνογονία. Εκτός από αυτό είναι και ο σύγχρονος τρόπος ζωής. με το αυτοκίνητο, την έξοδο για φαγητό, τις

εκδρομές με τα γκρουπ, το κινητό τηλέφωνο. Τις μεγάλες αποστάσεις για εργασία. Τη σπατάλη ακόμη και στο φαγητό.

Δύο παιδιά είναι στην καλύτερη περίπτωση ο κανόνας. Χώρια που τα νέα ζευγάρια αντιμετωπίζουν τον γάμο με δισταγμό. Συζούμε και μάλιστα χωρίς τα προβλήματα της οικογένειας - λένε.

- Το θέμα είναι καθαρό ηθικό. Πρόκειται για την ουσία της υπογεννητικότητας. Τα νέα ζευγάρια επηρεάζονται από την οικονομική κρίση, ναι και σ' αυτό συμφωνούμε όλοι, αλλά και η δική μας γενιά είχε αυ-

τές και μάλιστα μεγαλύτερες δυσκολίες, αν σκεφτεί κανείς ότι μόλις βγαίναμε από την κατοχική λαίλαπα και τον εμφύλιο, αλλά πιστεύαμε. Πιστεύαμε στο Θεό. Πιστεύαμε στην οικογένεια. Πιστεύαμε στον

εαυτό μας. Υπήρχε και τότε ανεργία. Η Ελληνική κοινωνία ζούσε τον μετασχηματισμό της από αγροτοκτηνοτροφική σε αστική.

- Η Αθήνα γέμιζε ...θυρωρούς, κλητήρες, ψιλικατζήδες, περιπτεράδες. Το ίδιο και όλες οι μεγάλες πόλεις. Σήμερα οι κίνδυνοι έρχονται από άλλου. Χάσαμε τις αξίες με τις οποίες μεγαλώσαμε. Η περίφημη σεξουαλική απελευθέρωση, με τον έρωτα στην κτηνώδη μορφή του, γέμισε τα μαιευτήρια αμβλώσεις σε βαθμό επικίνδυνο λένε οι γυναικολόγοι, έτσι που όταν παντρευτούν και θελήσουν να κάνουν παιδιά έχουν χάσει πια το τραίνο. Θέλουν αλλά δεν μπορούν.

Ιδιαίτερα μετά τις καλοκαιρινές διακοπές οι αμβλώσεις χτυπάνε κόκκινο. Αλλά το τίμημα είναι βαρύ για τη μητρότητα! Η γενιά μας είχε ηθικούς φραγμούς. Είχαμε φόβο πατέρα και μητέρας. Φόβο κοινωνίας. Εκείνο το «τί θα πει ο κόσμος;». Το σπουδαιότερο, είχαμε φόβο Κυρίου. Ποιός τα υπολογίζει σήμερα; Η έωλη ψυχαγωγία δηλητηριάζει το σώμα και την ψυχή αλλοίμονο. Και δεν είναι μόνο τα παράνομα ζευγάρια αλλά και τα νόμιμα. Πώς θα τα μεγαλώσω λένε που δουλεύουμε και οι δύο. Παλιά υπήρχε η γιαγιά στο σπίτι. Νοικιάσαμε χωριστά για να μη μας ενοχλούν. Πολλοί συζούν για λόγους φορολογικούς. Τι παιδιά να κάνουν; Το πρόβλημα της Ελλάδος είναι καθαρά η ηθική και όχι η πολιτική σήψη. Αυτό το ελεύθερο πηγαίν' - έλα. Ο τουρισμός που μας έφερε λεφτά αλλά και...ξεσάλωμα! Που μας άλλαξε τη ήθη και τις αξίες μας. Ακόμη και τα πιστεύω μας. Διαφωνείτε!

λη ψυχαγωγία δηλητηριάζει το σώμα και την ψυχή αλλοίμονο. Και δεν είναι μόνο τα παράνομα ζευγάρια αλλά και τα νόμιμα. Πώς θα τα μεγαλώσω λένε που δουλεύουμε και οι δύο. Παλιά υπήρχε η γιαγιά στο σπίτι. Νοικιάσαμε χωριστά για να μη μας ενοχλούν. Πολλοί συζούν για λόγους φορολογικούς. Τι παιδιά να κάνουν; Το πρόβλημα της Ελλάδος είναι καθαρά η ηθική και όχι η πολιτική σήψη. Αυτό το ελεύθερο πηγαίν' - έλα. Ο τουρισμός που μας έφερε λεφτά αλλά και...ξεσάλωμα! Που μας άλλαξε τη ήθη και τις αξίες μας. Ακόμη και τα πιστεύω μας. Διαφωνείτε!



"ΚΑΘ' ΟΔΟΝ"

Του Σταύρου Ιντζεγιάννη
ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ Η ΣΚΑΛΑ

Ο αρθρογράφος και συγγραφέας κ. Σταύρος Ιντζεγιάννης παρουσιάζει κάθε Δευτέρα, περίπου στις 9.30 το βράδι, στον

Ο κ. Στ. Ιντζεγιάννης στο "ΛΥΧΝΟ"

τηλεοπτικό Σταθμό της τοπική μας Εκκλησίας "ΛΥΧΝΟΣ" την εκπομπή "ΤΕΡΙ-ΡΕΜ".

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ &
ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΩΣΣΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ ΥΜΝΟΙ
«ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΑ ΣΕΠΤΑ»

Ερμηνεύει Βυζαντινή Χορωδία Ιεροψαλτών
υπό την διεύθυνση του πρωτοψάλτου
κ. Βασιλείου Σακαλή.

Οι ύμνοι θα συνοδεύονται από απαγγελία
Ευαγγελικών περικοπών της Μεγάλης Εβδομάδος.

ΔΕΥΤΕΡΑ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
ΩΡΑ 19:3

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ
8259

Ο Εκκλησιολόγος

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

Αλέξανδρος Κ. Κολλιόπουλος

Μαραγκοπούλου 5 - Τ.Κ. 26331 - ΠΑΤΡΑ

τηλ. & FAX: 2610 / 222392 και 341515

E-mail: alexkoll@otenet.gr

& ekklesiologos@gmail.com

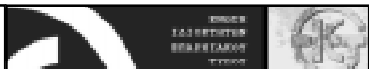
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ιδιώτες - Ελλάδα 50 ευρώ

Ευρώπη 100 ευρώ

Αμερική, Ασία, Αυστραλία, Αφρική 200 ευρώ

Μέλος της:



Κυκλοφόρησε το φυλλάδιο του Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Ν. Σουλίου

Κυκλοφόρησε το έγχρωμο φυλλάδιο, μηνός Απριλίου 2014, του Ενοριακού Ιερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου Νέου Σουλίου. Πρόκειται για μία όμορφη προσπάθεια του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου.

Το έντυπο περιλαμβάνει πνευματικά κείμενα και ενημερωτικές ειδήσεις της ενορίας.

Ας σημειωθεί ότι είναι το 78ο τεύχος.

Ιερός Ναός Αγ. Γερασίμου Πατρών

Αύριο Κυριακή 6 Απριλίου 2014 (Ε' των Νηστειών) στον Ιερό Ναό Αγίου Γερασίμου Πατρών θα ιεουργήσει και θα ομιλήσει ο Αρχιμανδρίτης π. Τιμόθεος Παπασταύρου.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ
Ι. Ν. ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ ΕΞΩ ΑΓΥΙΑΣ
Μονοήμερο Ιερό Προσκύνημα
Ι.Μ.Οσίου Λουκά Βοιωτίας
Ι.Μ.Ιερουσαλήμ Δαυλείας
Διστομο-Αράχωβα
Σάββατο 26 Απριλίου 2014 - Πληροφορίες: 6945292565

ΣΤΟΝ ΟΣΙΟ ΙΩΑΚΕΙΜ ΕΛΗΞΑΝ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΟΥ



Με επιτυχία έληξαν τα μαθήματα παρασκευής πρόσφορου στον Ιερό Ναό του Οσίου Ιωακείμ στην έξω Αγυιά. Την Κυριακή 30 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε το τέταρτο και τελευταίο για φέτος μάθημα παρασκευής πρόσφορου. Κάθε μία κυρία είχε προσέλθει με τα απα-



ραίτητα σκεύη και το απαιτούμενο αλεύρι. Με πολύ ενθουσιασμό και προσευχητική διάθεση για ένα καλό αποτέλεσμα. Στην αρχή του μαθήματος τον λόγο πήρε ο εφημέριος του Ναού π. Ιωάννης Νικόπουλος ο οποίος επανέλαβε τους βασικούς συμβολισμούς του ανάγλυφου

σχεδίου της σφραγίδος και ετόνισε τη μεγάλη σημασία του πρόσφορου για τη Θ. Λειτουργία.

Η Θεία Λειτουργία "αρχίζει" από την ώρα της ετοιμασίας του πρόσφορου, η δε συμβολή της γυναίκας που ετοιμάζει το πρόσφορο, είναι ουσιώδης. Η γυναίκα "λειτουργεί" στην Εκκλησία μ' ένα



ιδιαιτερό ρόλο: της ετοιμασίας και προσφοράς των τιμών δώρων. Ακολούθως αναφέρθηκε στις βασικές προϋποθέσεις προετοιμασίας πριν το ζύμωμα του πρόσφορου και έκλεισε διαβάζοντας ένα κείμενο της Αικατερίνας Bryant με τον τίτλο "Σύμβολα και διαδικασία ετοιμασίας του πρόσφορου-Ουσιώδη στοιχεία". Εν συνεχεία



κάτω από τις οδηγίες της υπευθύνου της Σχολής κας Ανθής Αραβανή ξεκίνησε η πρακτική εξάσκηση των κυριών με πολύ καλά αποτελέσματα.

Ένα πολύβουο "μελίσσι" θύμιζε και αυτή την Κυριακή το απόγευμα το αρχονταρίκι, της ενορίας όπου κυριαρχούσε η εργατικότητα και ο ζήλος για μάθηση και επιτυχία.

ΜΗ ΜΕΙΝΗΣ ΑΔΙΑΦΟΡΟΣ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΥΣ «ΑΓΓΕΛΟΥΣ» ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ

ροι και χαρούμενοι δίνοντας ευτυχία στους άλλους.

Αυτές τις ημέρες έρχεται ο ίδιος ο Θεάνθρωπος, μέσω των αδελφών μας των ελαχίστων, και ζητάει μέσα από αυτά τα πρόσωπα, να γίνουμε συγκυρηναίοι Του, να σηκώσουμε μαζί Του τον Σταυρό Του — τον σταυρό τους, να Τον δούμε πως οδυνάται επί του Σταυρού — πως οδυνώνται επί του σταυρού τους, και μας καλεί μέσω αυτών των ανθρώπων να Τον δούμε Αναστημένο. Μας καλεί μέσα από τα δικά τους μάτια και τα χαρούμενα πρόσωπα, να βιώσουμε την χαρά της Αναστάσεως. Ο ίδιος ο Κύριος διάλεξε αυτό τον δρόμο, προκειμένου να κάνει εύκολη την πρόσβασή μας στην Βασιλεία Του, να ζήσουμε δηλαδή την χαρά της Αναστάσεώς Του, μετά των αγγέλων Του και των υιών της Αναστάσεως, των Αγίων Του.

Ελάτε λοιπόν, αδελφοί μου, να ακολουθήσουμε αυτόν τον δρόμο, προκειμένου να εορτάσουμε πραγματικά την Ανάσταση.

Ελάτε να ακολουθήσουμε Εκείνον, που μας οδηγεί με ασφάλεια στον τόπο, όπου θα «αγοράσουμε» τον Παράδεισο.

Κοιτάξτε στα μάτια τους «αγγέλους» που μας έστειλε ο Θεός, για να μας οδηγήσουν στον ουρανό. Αν προσέξετε, έχουν την δική τους ξεχωριστή λάμψη, γι' αυτό ο Άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων τους αποκαλεί «αφεντικά του» και έπρεπε να πάρη «άδεια» από αυτούς, για να καθίση στο τραπέζι. Θεωρούσε δε ύψιστη τιμή να συντρώγη με τόσο υψηλά ισταμένους «άρχοντας». Ήταν, έλεγε ο τρισμακάριος Ιωάννης, τόσο υψηλή η τιμή να τους υπηρετή, που δεν μπορούσε να την συγκρίνη ούτε με βασιλική υπηρεσία.

Άπλωσε το χέρι σου, αδελφέ μου, να πιάσης το χέρι των «αγγέλων» που είναι δίπλα σου. Θα σε ελκύσουν στην ωραιότητα του κόσμου της αγάπης, όπου υπάρχουν τα πιο ευωδιαστά αρώματα.

Οι «άγγελοι» έκαναν πολύ κόπο να φτάσουν μπροστά

σου, για να σε βρουν. Εκείνοι περπάτησαν, εκείνοι βράχηκαν, εκείνοι βάδισαν στο λιοπύρι, εκείνοι έμειναν νηστικοί και πεινασμένοι για να σε συναντήσουν.

Τώρα είναι μπροστά σου, χωρίς τα υπάρχοντά τους. Κάποιοι δεν είχαν ποτέ, τίποτε. Κάποιοι τα έδωσαν όλα... Άλλοι έπεσαν θύματα «κλοπής». Πολλοί «εκακοποιήθηκαν» από απατεώνες της καθημερινότητας και των υψηλών και... μεγάλων θέσεων.

Αδελφέ μου, σου παρέχεται μια λαμπρή ευκαιρία. Θα δώσουν μαρτυρία για σένα στον Θεό. Κάνε κάτι... Έχουν μεγάλη παρηγορία στον Θεό...

* Δώσε λίγα, για να λάβης πολλά...

* Δώσε ψωμί για να λάβης Παράδεισο...

* Δώσε ποτήρι νερό, για να εύρης ουράνια χαρά...

* Δώσε φόρεμα, για να λάβης βασιλική αλουργίδα...

* Δώσε οβολόν και αγόρασε ουρανό...

Αδελφέ μου,

Κάποιοι «άγγελοι» δεν προφτάνουν να φτάσουν στην πόρτα σου μέχρι το Πάσχα· έχουν πολύ δρόμο βλέπεις... Κάποιοι όταν πέρασαν από μπροστά σου, δεν τους πρόσεξες... Κάποιοι όταν σε συνάντησαν και σου μίλησαν, δεν τους ανενώρισες από τη βιασύνη σου και τις πολλές σου μέριμνες... Κάποιους τους προσπέρασες με αδιαφορία, γιατί σου φάνηκαν ενοχλητικοί...

Όμως δεν πρέπει να φτάσουν μπροστά στον Αναστημένο Χριστό παραπονεμένοι.

Έτσι θα σου δοθή η ευκαιρία να πράξεις αυτό που πρέπει... Έστω και αν δεν σου δόθηκε αυτή η ευκαιρία μέχρι τώρα... ή δεν το κατάλαβες... ή... ή...

Αυτές τις ημέρες θα έλθουν να σε συναντήσουν κάποιιοι εκ μέρους των «αγγέλων», προκειμένου να σου ζητήσουν μια πεντάρα — ο,τι θες εσύ να τους δώσεις — για να απαλύνουν τον πόνο των «αγγέλων»... Να μετριάσουν την πείνα και την δίψα τους... Να τους νοιώσουν... Να τους περιθάλψουν... Να τους περιποιηθούν εκ μέρους σου, ώστε οι ενεργηθέντες «άγγελοι» να δείξουν την προσφορά σου μπροστά στον θρόνο του Θεού και να

ομολογήσουν για την καλή σου καρδιά και τις ευλογημένες σου προθέσεις. Καί Εκείνος, που δεν έχει την κεφαλή Του που να ακουμπήση, θα κάνει την δική σου προσφορά δική Του ανάπαυση.

* Αντί για ψωμί που έδωσες, «χρυσάφι» θα σου στείλη...

* Αντί για το ποτήρι το νερό, ποτάμι η χάρη Του θα σε λούση...

* Αντί για το φόρεμα που Τού έστειλες, παλάτι ουράνιο θα σου χαρίση...

* Αντί για την δεκάρα που Τού χάρισες, Παράδεισο θα σου προσφέρει...

* Στην γη Τον φιλοξένησες; Στον ουρανό παντοτεινά θα σε έχει μαζί Του.

Τι λες, δεν αξίζει τον κόπο...;

Γι' αυτό,

* Μη κλείσης την πόρτα σου...

* Μη βαρυνωμήσης...

* Να είσαι όλος χαρά, όλος ευφροσύνη, να λάμπουν τα μάτια σου σαν τον ήλιο, όταν ο Θεός θα σε επισκεφθή μέσα από τον Έρανο της Αγάπης Του.

10, 11 και 12 Απριλίου (Πέμπτη, Παρασκευή και Σάββατο).

Έχε την πόρτα σου και την καρδιά σου ανοιχτή. Μπορείς να βοηθήσης να κάνουν οι «άγγελοι» Ανάσταση.

Αν δεν κάνουν αυτοί «Ανάσταση», να είσαι βέβαιος ότι, όσο και αν εορτάσης την ημέρα εκείνη, ούτε χαρά, ούτε ευτυχία, θα νοιώσης, γιατί θα έχεις λυπήσει τον Κύριο των «αγγέλων», ο Οποίος δεν θα έλθη προς συνάντησή σου, οπότε ο εορτασμός σου θα είναι άδειος, χωρίς κανένα αντίκρουσμα.

Καλή Ανάσταση σε όλους!

Αυτή η ευχή μου ας συναντηθή με την δική σας επιθυμία για αγάπης προσφορά, ώστε να γίνη πραγματικότητα.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΑΛΕΞΙΩΤΙΣΣΗΣ
ΙΕΡΟ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ
ΔΗΜΕΡΟ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΠΛΗΝΗΓΥΡΙΚΩΝ ΘΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Το Σάββατο 12 Απριλίου, επί τη Εορτή της Εγέρσεως του Αγίου και δικαίου, φίλου του Χριστού, Λαζάρου του τετραήμερου, το φερώνυμο Ιερό Παρεκκλήσιο της Ενορίας μας θα εορτάσει μετά πάσης εκκλησιαστικής και θρησκευτικής λαμπρότητας.

Οι Ιερές Ακολουθίες θα πραγματοποιηθούν ως εξής:

Παρασκευή 11 Απριλίου

- 6.30 μ.μ.: Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας και Θείου κηρύγματος υπό του Πανοσιολογιατάτου Αρχιμανδρίτου π. Αρτεμίου Αργυροπούλου, Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών και Ηγουμένου της Ιεράς Μονής Αγίων Πάντων Τριταίας.

Σάββατο 12 Απριλίου

- 7:00 π.μ.: Ορθρος και Πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετά Θείου κηρύγματος υπό του Πανοσιολογιατάτου Αρχιμανδρίτου π. Πέτρου Μποζίνη.
- 6:00 μ.μ.: Εσπερινός, Ιερά Παράκλησις προς τον Άγιον Λάζαρον και Λιτάνευσις της Ιεράς Εικόνας, εντός του Κοιμητηρίου.

Κυριακή των Βαΐων 13 Απριλίου

Επιμνημόσυνος Δέησις και κατάθεσις στεφάνων, εις το Μνημείον του Ιερέως Γεωργίου ο οποίος εσφαγιάσθη υπό τον Αγαρηνών επάνω εις το Ιερόν Θυσιαστήριον του Ναού μας, την Κυριακήν των Βαΐων του έτους 1821, ενώ ετέλει την Θείαν Λειτουργίαν.

- 7:00 π.μ.: Ορθρος και Αρχιερατική Θεία Λειτουργία υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου. Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, εις τον αυλειον χώρον του Ιερού Ναού, θα τελεσθεί επιμνημόσυνος δέησις ενώπιον του Ανδριάντος του Εθνομάρτυρος Ιερέως Γεωργίου.

Εκ του Ιερού Ναού

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ
Ι.Ν. ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΑΛΕΞΙΩΤΙΣΣΗΣ
13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

**ΤΙΜΗ ΣΤΟΝ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΙΕΡΕΑ ΓΕΩΡΓΙΟ**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΕΡΕΥΣ
ΕΘΝΕΥΣ
ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΑΛΕΞΙΩΤΙΣΣΗΣ
ΕΘΝΕΥΣ ΤΩ 1821
ΕΠΙ ΤΟΥ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ
ΤΕΛΩΝ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΜΥΣΤΑΓΓΙΑΝ

**ΕΣΦΑΓΙΑΣΘΗ ΥΠΟ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ
ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ 1821**

- Θεία Λειτουργία υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου, ο οποίος θά όμιλήση επίκαιρως.
- Επιμνημόσυνη Δέηση στο μνημείο του Ιερέως Γεωργίου, κατάθεση στεφάνων.

Ο Ανδριάντας άνηγέρθη υπό της τότε «Αχαϊκής Έταιρείας Πατρών» τó 1971 καί σήμεραν όνομαζόμένης Ιστορικής καί Έθνολογικής.

Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΣΤΟΝ Ι. Ν. ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΠΑΤΡΩΝ



ροι και εφημέριοι του Ναού **π. Παναγιώτης Θωμάς** (προϊστάμενος), **π. Γεώργιος Τζεφριός** και οι Διάκονοι, **Σεραφείμ, Ιωακείμ, Ιερόθεος, Κων/νος και Θεμιστοκλής**. Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμά του ανέφερε στον Άγιο Ιωάννη της Κλίμακος και στον πνευματικό αγώνα που πρέπει να κάνει ο άνθρωπος για να φθάσει εις θέαν



του προσώπου του Θεού.

* **Είναι γνωστό** ότι μια μεγάλη οικονομική πληγή για κάθε οικογένεια, αποτελούν τα φροντιστήρια της Μ.Ε. που λόγω των συνθηκών που επικρατούν στα ελληνικά σχολεία και του τρόπου εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση των παιδιών μας, αποτελούν αναγκαίο κακό.

Τα Κοινωνικά Φροντιστήρια της τοπικής μας Εκκλησίας στις ενορίες πληθαίνουν συνεχώς, με στόχο να έχουν



πρόσβαση σε αυτά όσο το δυνατόν περισσότεροι μαθητές που οι οικογένειές τους αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα. Εθελοντές καθηγητές και δάσκαλοι παρα-



δίδουν αφιλοκερδώς μαθήματα, Γυμνασίου, Λυκείου, α-κόμη και Δημοτικού.

Με αυτή την δραστηριότητα, η Ι.Μ. Πατρών κάνει πράξη τού ότι όλοι μαζί μπορούμε να ξεπεράσουμε τα προβλήματα, κάτι, που από την πρώτη στιγμή της εμφανίσεως της οικονομικής κρίσης (το 2010), προσέγγισε ο Ποιμενάρχης μας κ.κ. Χρυσόστομος.

Όμως, έχει και άλλο ένα νόημα ο εθελοντισμός και η αλληλεγγύη για την Παιδεία. **"Οι πρώην μαθητές μεταδίδουν τη γνώση στους σημερινούς. Οι γονείς στηρίζουν ο ένας τον άλλο. Οι μαθητές γνωρίζονται μεταξύ τους και δημιουργούν. Όλοι μαζί διδασκόμαστε την αλληλεγγύη στην πράξη".**

Έτσι λοιπόν, στο τέλος, ο Σεβασμιώτατος απένειμε στους καθηγητές των κοινωνικών φροντιστηρίων της ενορίας, έναν έπαινο και από μία εικόνα της Παναγίας μας ως ευλογία.

Συγκεκριμένα βραβεύθηκαν οι εκπαιδευτικοί: **Χρίστος Αποστολόπουλος, Ιωάννης Αντωνάτος, Αικατερίνη Νά-**

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ



Τέταρτη Κυριακή των Νηστειών η περασμένη, και μνήμη του οσίου πατρός ημών Ιωάννου του Σιναΐτου, συγγραφέως της Κλίμακος. Ανεβαίνουμε σιγά - σιγά προς την Μεγάλη Παρασκευή και την Κυριακή του Πάσχα, και η Εκκλησία μάς προετοιμάζει, όπως προετοίμαζε και ο Ιησούς Χριστός τους μαθητάς και Αποστόλους για το εκούσιον Πάθος.

Το ιερό Ευαγγέλιο της περασμένης Κυριακής, εκ του Μάρκου, μας μετέφερε στα ριζά του Όρους Θαβώρ. Ο Ιησούς με τους τρεις γνωστούς μαθητάς Του είχε ανεβεί στο όρος, όπου μετεμορφώθη έμπροσθεν αυτών και είδαν, καθώς μπορούσαν, τη δόξα της θεϊκής Του μορφής, για να πάρουν δύναμη και να έχουν θάρρος και κατά την ώρα του πάθους Του.

Την ημέρα αυτή, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών **κ.κ. Χρυσόστομος** προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας εις τον νεοανεγειρόμενο Ιερό Ναό της Αγίας Μαρίας Πατρών, εν πληθούση εκκλησία. Συλλειτουργήσαν, ο Αρχιμανδρίτης **π. Προκόπιος Κόρδας**, οι Πρεσβύτε-



Τιμήθηκαν οι εκπαιδευτικοί Κοινωνικών Φροντιστηρίων και η πρωταθλήτρια του στίβου στο βάδην



Οι μαθητές των μικρών Κατηχητικών Ομάδων της ενορίας, έψαλλαν την Κυριακή Προσευχή

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 4η ΣΕΛΙΔΑ

νου, Όλγα Αντωνάκη και Σοφία Χρυσοπούλου.

Η τοπική μας Εκκλησία είναι κοντά και στον αθλητισμό, και όπως ανέφερε ο Επίσκοπος, συμβάλλει στην



Παραλαμβάνει τον έπαινο ο κ. Χρίστος Αποστολόπουλος



ανάπτυξη των κοινωνικών αρετών, όπως η συνεργασία, η αλληλεγγύη, η συνέπεια και η υπευθυνότητα, προάγει την ομαλή κοινωνικοποίηση του ατόμου και συντελεί στην ψυχική και σωματική ισορροπία του. Για τον λόγο αυτό βραβεύθηκε η πρωταθλήτρια Ελλάδος του στίβου, στο αγώνισμα του "Βάδην",

Αγγελική Μακρή, η οποία τυγχάνει ενορίτισσα.

* **Ακολούθησε** εκκλησιαστικό κέρασμα στην Ενοριακή Αίθουσα.

* **Παρέστη**, ο Δήμαρχος Πατρέων κ. **Ιωάννης Δημαράς**, και οι Αντιδήμαρχοι **Χαράλαμπος Στανίτσας** και **Γεώργιος Σιγαλός**, ο Δ/ντής του Καραμανδανείου Νοσοκομείου κ. **Νικόλαος Στακιάς** και ο πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου κ. **Θεοχάρης Θεοδωρόπουλος**.

* **Παρευρέθη** και ο γνωστός ιστολόγος κ. **Αναστάσιος Κωστόπουλος** anasta.siosk.blogspot.gr (φωτό) ο οποίος ως ομαδόρχης στις κατασκηνώσεις "Αγκυρα" της Χριστιανικής Εστίας Πατρών στην Παναγοπούλα, αλλά και ως κατηχητής είχε ομαδόπουλα και κατηχητόπουλα τον Αρχιμανδρίτη π. **Προκόπιο Κόρδα** και τους εφημέριους του εν λόγω Ναού π. **Παναγιώτη** και π. **Γεώργιο**.

Καυχάται λοιπόν ο εκλεκτός μας συμπολίτης για τους καλούς μας ιερείς και αγάλλεται η ψυχή του βλέποντάς τους να λειτουργούν στο Ιερό Θυσιαστήριο.

ΚΕΙΜΕΝΟ - ΦΩΤΟ:
Του Αλεξάνδρου Κ. Κολλιόπουλου



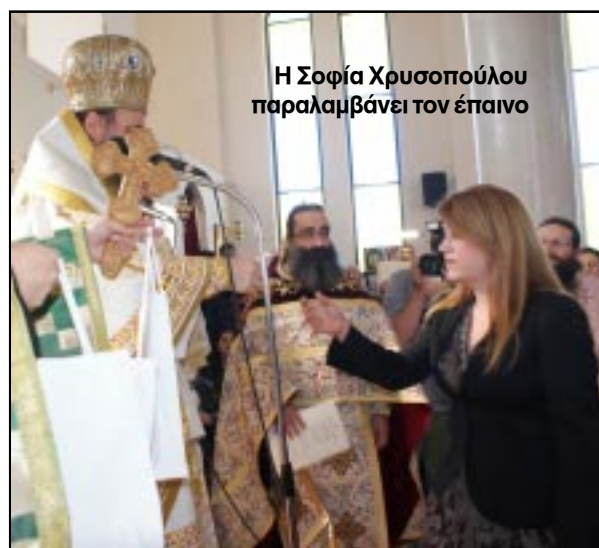
Παραλαμβάνει τον έπαινο ο κ. Ιωάννης Αντωνάτος



Η κα Αικατ. Νάνου παραλαμβάνει τον έπαινο



Ο δις Όλγα Αντωνάκη παραλαμβάνει τον έπαινο



Η Σοφία Χρυσοπούλου παραλαμβάνει τον έπαινο



Η πρωταθλήτρια του βάδην, Αγγελική Μακρή

Το νέο βιβλίο του Σταύρου Ιντζεγιάννη

Ο Στ. Ιντζεγιάννης κυκλοφόρησε το νέο του βιβλίο "Ανατολικά του Βορρά". Πωλείται στα βιβλιοπωλεία "Πολύεδρο" και στη "Γωνιά του Βιβλίου".

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΑΠΟ ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ

Τραχανάς, Χυλοπίτες, Λαζάνια, Γλυκά του Κουταλιού, Μέλι, Χειροποίητα Λικέρ, Αγιορείτικες Ιαματικές Αλοιφές, Κρασί, Τσίπουρο, Μπαχαρικά, Βότανα, Παρθένο Ελαιόλαδο, Παραδοσιακά Γλυκά, Χειροποίητα Σαπούνια, Όσπρια

Παρασκευή Ε. Θεοδωράτου
Ερμού 90 (έναντι Αστυνομίας), Πάτρα - τηλ.: 2610 223869
κιν.: 6975103295, e-mail: paratheod@yahoo.gr

Πολλά ...εν ολίγοις

Επιμέλεια - σύνταξη
Αλέξανδρος Κ. Κολλιόπουλος



Στη Διακίδειο Σχολή Λαού Πατρών, πραγματοποιήθηκε το περασμένο Σάββατο 29 Μαρτίου 2014, ενδιαφέρουσα ομιλία του π. Νεκταρίου Κωτσάκη, Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Ομπλού με θέμα: "Η εν Χριστώ ζωή κατά τον Άγιο Ιωάννη της Κλίκακος". Λόγω μεγέθους της εργασίας του Γέροντος, στο επόμενο τεύχος θα δημοσιευθεί σε ειδικό ένθετο.

Επίσης, σε ειδικό ένθετο θα δημοσιευθούν και οι δύο ομιλίες του π. Στεφάνου Αναγνωστόπουλου, που πραγματοποιήθηκαν στον Ιερό Ναό της Ευαγγελιστρίας και στην Κοίμηση της Θεοτόκου Παράλιας Πατρών.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ "Η ΠΛΑΤΥΤΕΡΑ"

Την προσεχή Δευτέρα 7 Απριλίου και ώρα 7 μ.μ. στην αίθουσα Πνευματικής Διακονίας του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Πατρών (Μητροπολίτου Παρθενίου 18) θα γίνει προβολή της ταινίας με θέμα "Η πορεία του ορθόδοξου μοναχισμού" σε σκηνοθεσία της Μαρίας Χατζημιχάλη-Παπαλιού και σενάριο της Λένας Βουδούρη. Αφήγηση απο τον Κώστα Καστανά.

Η ταινία αναφέρεται στην πορεία του ορθόδοξου μοναχισμού από την εποχή του Μεγάλου Αντωνίου τον 4ο αιώνα μ.Χ. έως την σημερινή εποχή. Διάρκεια 50 λεπτά.

ΔΙΑΔΕΞΕΙΣ ΣΤΗ ΔΙΑΚΙΔΕΙΟ ΣΧΟΛΗ ΛΑΟΥ

Απρίλιος, ώρα 8 μ.μ.

5-4-2014 Σάββατο: Η κα **Κατερίνα Σολωμού – Πατριαρχέα**, αναπλ. Καθηγήτρια Τμήματος Ιατρικής Παν/μίου Πατρών, με θέμα: «Η εξέλιξη της ακτινολογίας και η συμβολή της στην διάγνωση και θεραπεία νόσων».

9-4-2014 Τετάρτη: Ο κ. **Μιχάλης Ν. Σταυρόπουλος**, αναπλ. Καθηγητής Τμήματος Παν/μίου Πατρών, με θέμα: «Τραύμα και η παραμελημένη νόσος της ανεπτυγμένης κοινωνίας».

12-4-2014 Σάββατο: Ο αιδεσιμολογ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. **Νικόλαος Σκιαδαρέσης**, προϊστάμενος Ιερού Ναού Αγ. Ανδρέου, με θέμα: «Λαός μου τί εποίησά σοι και τί μοι ανταπέδωκας». Το πιο φαρμακερό καρφί ... Η αχαριστία».

23-4-2014 Τετάρτη: Η κα **Μαρία Καρέλα**, λογοτέχνης – συγγραφέας, με θέμα: «Μεσόγειος, πηγή εποικιστικής δραστηριότητας και πολιτισμού του μεζονος Ελληνισμού».

26-4-2014 Σάββατο: Ο κ. **Διονύσιος Καραβίας**, Καθηγητής Χειρουργικής Τμήματος Ιατρικής Παν/μίου Πατρών, με θέμα: «Δωρεά οργάνων – Μεταμοσχεύσεις».

30-4-2014 Τετάρτη: ο κ. **Βασίλειος Λάζαρης**, φιλόλογος – συγγραφέας, με θέμα: «Δημήτριος Βότσης, ο μέγιστος των Δημάρχων».

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ Ιερός Ναός Παντανάσσης Πατρών

ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ

Κάθε Παρασκευή τελούνται δύο Ακολουθίες Χαιρετισμών προς την Υπεραγία Θεοτόκο, εις τον Ιερό Ναό της Παντανάσσης Πατρών.

α) 5.30 - 7.00
β) 7.30 - 9.00

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Λάβαμε το τριμηνιαίο περιοδικό "Φως των Εθνών" του Συλλόγου Ορθόδοξου Ιεραποστολής ο "Πρωτόκλητος".

Πρόκειται για μία θαυμάσια εκδοτική προσπάθεια που αριθμεί 32 σελίδες Α4.

Το εξώφυλλο φιλοξενεί φωτό από την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου της Σεούλ, κέντρο της ιεραποστολικής δράσεως στην Κορέα.

Στο οπισθόφυλλο εικονίζεται η Αδελφή Νεκταρία στην Καλκούτα των Ινδιών, σαν στοργική μητέρα αγκαλιάζει και φροντίζει τα ορφανά. Οι πολλές δυσκολίες και τα προβλήματα δεν την κάμπουν. Η αγάπη της τα υπερνικά και η πίστις της την στηρίζει.

Ο αναγνώστης έχει τη δυνατότητα να αναγνώσει συνέντευξη του Σεβ. Μητροπολίτου Κορέας κ. Αμβροσίου στις σελ. 3-11.

Ακόμη, "Ιεραποστολικοί Αγώνες στην Ινδία", της Μοναχής Νεκταρίας Παραδείση. "Ευλογημένη Επάνοδος στην Μητέρα Εκκλησία", του Σεβ. Μητροπολίτου Πενταπόλεως κ. Ιγνατίου. "Ο Ιερός Ναός της Αγίας Βαρβάρας στην Θεολογική Σχολή της Κινσάσα", του Αρχιμανδρίτου π. Χριστοφόρου Μυτιλήνη. "Μακάριος Ανήρ" (Αρχιμανδρίτης π. Χαρίτων Πνευματικάκις, Ιεραπόστολος 1908-1998), του Δημητρίου Τσερεγκούνη, κ.α.

Ο συμπολίτης μας κ. Θ. Παπαθεοδώρου υποψήφιος ευρωβουλευτής

Δόθηκαν στη δημοσιότητα αρχές της εβδομάδος τα πρώτα δέκα ονόματα υποψηφίων ευρωβουλευτών της ΔΗΜ.ΑΡ.

Ανάμεσά τους είναι και ο συμπολίτης μας κ. **Θεόδωρος Παπαθεοδώρου**, πρώην υφυπουργός Παιδείας - Πρύτανης του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου.



Είναι πτυχιούχος της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (1986) και κάτοχος του Μεταπτυχιακού Διπλώματος (DEA) των Ποινικών και Εγκληματολογικών Επιστημών του Πανεπιστημίου του Πουατιέ της Γαλλίας. Στο ίδιο Πανεπιστήμιο ανακηρύχθηκε Διδάκτορας Ποινικών και Εγκληματολογικών Επιστημών με το βαθμό "Άριστα" το έτος 1992 και έλαβε το Δίπλωμα Διεύθυνσης Ερευνών το ίδιο έτος. Το 1994 έλαβε την Υποτροφία της Επιστημονικής Αριστείας από το Δίκτυο Γαλλόφωνων Πανεπιστημίων.

Το 1994 εξελέγη Λέκτορας του Ποινικού Δικαίου και των Εγκληματολογικών Επιστημών στη Νομική Σχολή του πανεπιστημίου της Λα Ροσέλ της Γαλλίας. Παράλληλα, από το 1995 μέχρι το 1998, διέτέλεσε και Διευθυντής του Κέντρου Γαλλόφωνων Νομικών Σπουδών (στα γαλλικά: Centre d'Études Juridiques Francophones) του ίδιου πανεπιστημίου και ακαδημαϊκός υπεύθυνος Διεθνών Σχέσεων του Πανεπιστημίου. Τον Δεκέμβριο του 2009 εξελέγη Πρύτανης του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου.

Το 2003, η Γαλλική Δημοκρατία του απένειμε το παράσημο της Τάξης του Ακαδημαϊκού Φοίνικα.

Είναι υιός του Θεολόγου κ. Παναγιώτου Θ. Παπαθεοδώρου, που συχνά ο "Ε" φιλοξενεί εργασίες του.

Αι γυναικεΐαι Ιεραί Μοναΐ

Οι Ιερείς που θα λειτουργήσουν την **Κυριακή 6 Απριλίου 2014** στις γυναικεΐες Ιερές Μονές της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών είναι οι παρακάτω:

Ιερά Μονή Παναγίας Ελεούσης (Πιπίτσα), Αρχιμανδρίτης **π.Γερβάσιος Παρακεντές** Ιεροκήρυξ της Ι.Μ. Πατρών.

Ιερά Μονή Μαρίνης (Σανταμέρι), **π. Γεώργιος Γιαννόπουλος** εφημέριος Ι.Ν. Αναλήψεως Ψαροφαΐου.

Ιερά Μονή Αγ. Νικολάου Μπάλα, **π. Στυλιανός Μασσαράς**, εφημέριος Ιερού Ναού Αγ. Σοφίας Πατρών.

Ιερά Μονή Προφήτου Ηλιού Πατρών, **π. Παναγιώτης Ταρσινός** προϊστάμενος Ι.Ν. Αγίων Κων/νου και Ελένης Αρόης.

Χειροτονία νέου Διακόνου στο Φανάρι



Φωτ.: Νίκος Μαγγίνας

Στιγμές χαράς και συγκίνησης στο Φανάρι περιείχε το Δ' Σαββατοκύριακο των Νηστειών. Ο Μητροπολίτης Νέας Ιερσέης Ευάγγελος, κατόπιν ευγενούς πρόσκλησης του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου, έφθασε στη Βασιλεύουσα των καρδιών του Γένους των Ορθόδοξων για να τελέσει την εις Διάκονον χειροτονία του τέκνου της επαρχίας του και αποφοίτου της θεολογίας, **Γεωργίου Tomczewski**.

Το Σάββατο το απόγευμα πριν την Ακολουθία του Μ. Εσπερινού στην οποία χοροστάτησε ο Μητροπολίτης Ευάγγελος, χειροθέτησε σε ρασοφόρο Μοναχό τον υποψήφιο.

Την επόμενη, Κυριακή Δ' των Νηστειών, κατά τη διάρκεια της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας χειροτόνησε σε Διάκονο τον υποδιάκονο Γεώργιο δίδοντας του το όνομα Φιλόθεος προς τιμήν του Γέροντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Μελόδης Φιλοθέου.

Πριν την χειροτονία, ο Μητροπολίτης Νέας Ιερσέης απηύθυνε προς τον υποψήφιο πατρικούς λόγους οικοδομής και νουθεσιών για τη νέα διακονική πορεία του ενώ του υπενθύμισε ότι το Οικουμενικό Πατριαρχείο και η Ιερή Καθέδρα του στο Φανάρι είναι η πηγή της κανονικής αναφοράς του ως κληρικού καθώς σε αυτό υπάγεται απ' ευθείας και η Επαρχία που ο ίδιος διαποικνείται και στην οποία θα διακονεί πλέον ο νέος Διάκονος Φιλόθεος.

Ο **Οικουμενικός Πατριάρχης** παρέστη συμπροσευχόμενος από το Ιερό Βήμα τόσο κατά την κουρά και τον Μ. Εσπερινό του Σαββάτου όσο και κατά τη Θεία Λειτουργία της Κυριακής.

Στη δεξίωση που ακολούθησε στην Αίθουσα του Θρόνου ο χειροτονήσας Αρχιερέας παρουσίασε στον Οικουμενικό Πατριάρχη τον νεοχειροτονηθέντα Διάκονό του και ακολούθως μίλησε με λόγους ευχαριστίας ο Διάκονος Φιλόθεος. Ο **Πατριάρχης Βαρθολομαίος** στην ομιλία του συνεχάρη τον νέο κληρικό για την απόφαση του να αφιερώσει τον εαυτό του και τη ζωή του στον Χριστό και στη Μεγάλη Εκκλησία διακονώντας Την από τη Μητρόπολη Νέας Ιερσέης και του έδωσε τις Πατρικές ευχές καθώς και την Πατριαρχική Του ευλογία. Προσέφερε δε στο διάκονο Φιλόθεο μια εικόνα του Αγίου Φιλοθέου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, η οποία φιλοτεχνήθηκε για τον σκοπό αυτό στο Άγιον Όρος.

Στις ιερές Ακολουθίες παρέστησαν οι γονείς και συγγενείς του νέου Διακόνου, όμιλος Αρχόντων και στελεχών της Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Ιερσέης και πλήθος προσκυνητών του Φαναρίου από την Πόλη και την Ελλάδα.

Ας είναι φιλόθεος και Θεοφιλής η διακονία του π. Φιλοθέου. Άξιος!

ΠΗΓΗ: Εφημ. "ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ" της Κων/πολης

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ "ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ" ΑΤΕΙ



της π. Χρύσανθος Στελλάτος.

Στον Ιερό Ναό Τριών Ιεραρχών των ΑΤΕΙ Πατρών η Ακολουθία των Χαιρετισμών θα τελεστεί κάθε Παρασκευή στις 3.30 μ.μ. Πνευματικός υπεύθυνος της ομάδος της κληρικών, είναι ο Αρχιμανδρίτης π. Χρύσανθος Στελλάτος.

Η ΠΡΟΔΟΣΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ

Πέτρον, και Ανδρέαν..., και Ιούδαν Ισκαριώθ, ος και εγγέ-
νετο προδότης» (Λουκ. στ', 13-16). Στους αποστολικούς
καταλόγους φέρεται πάντοτε τελευταίος με το χαρακτη-
ρισμό του προδότη (Ματθ. στ', 4, Μαρκ. η', 19, Λουκ. στ' 16).
Φαίνεται ότι θα είχε πρακτικές ικανότητες, ίσως και άλ-
λες ιδιότητες, γι' αυτό τον κατέστησαν και διαχειριστή-
ταμία της μικρής αποστολικής ομάδας, αφού κρατούσε
το «γλωσσόκομον» δηλ. το ταμείο (Ιω. ιβ', 6 και ιγ', 29).

Σύμφωνα με πολλούς ερευ-
νητές, φαίνεται ότι ο Ιούδας
ανήκε στο κίνημα των «ζηλω-
τών». Οι «ζηλωτές» ανέμεναν τον Μεσσία ως κοσμικό βα-
σιλιά και ελευθερωτή, που θα τους ελευθέρωνε όχι μόνο
από τους Ρωμαίους κατακτητές, αλλά ότι θα καθιστούσε
το Ιουδαϊκό έθνος μια παγκόσμια αυτοκρατορία κατά το
πρότυπο της Ρωμαϊκής. Πολλοί πιστεύουν ότι η προσκόλ-
ληση του Ιούδα κοντά στον Ιησού είχε ιδιότυπη ελατήρια.

Ήταν μια ιδιότητα «**υπό την μορφήν πίστεως εις τον
Ιησούν ως Μεσσίαν, αλλά ως κοσμικόν, οιον ανέμενον
αυτόν η μεγάλη πλειοψηφία των Ιουδαίων της εποχής
εκείνης**» (Καθηγητής Π. Μπρατσιώτης).

Οι συνεχείς όμας προρρήσεις του Ιησού περί του Πά-
θους Του άρχισαν να σκανδαλίζουν τον Ιούδα και να του
δημιουργούν αμφιβολίες, αν ο Ιησούς ήλθε ως τον ανέ-
μεναν οι Ιουδαίοι και μάλιστα οι ζηλωτές. Τέτοιες προρ-
ρήσεις του Ιησού περί του Πάθους Του μας διασώζει ο
Ευαγγελιστής Ματθαίος: «Από τότε ήρξατο ο Ιησούς
δεικνύναι τοις μαθηταίς αυτού ότι δει αυτόν εις Ιεροσό-
λυμα απελθείν και πολλά παθεῖν ...και αποκτανθῆναι...
(ιστ, 21). Και σε άλλο σημείο του Ευαγγελίου του ση-
μειώνει: «Συστρεφόμενων δε αυτών εν τη Γαλιλαία εἶπεν
αυτοῖς ο Ιησούς μέλλει ο υἱός του ανθρώπου παραδίδο-
σθαι εις χείρας ανθρώπων, και αποκτενοῦσιν αυτόν και
τη τρίτη ημέρα εγερθήσεται και ελυπήθησαν σφόδρα
(ιζ', 22-23). Αν οι μαθητές του Κυρίου «ελυπήθησαν σφό-
δρα» για το Πάθος του Διδασκάλου, ο Ιούδας θα «ελυπή-
θη σφόδρα» ακούγοντας να διαψεύδονται οι ελπίδες
περί αναμονής του Μεσσία ως κοσμικού άρχοντα και ε-
λευθερωτή.

Επίσης, στο δείπνο της Βηθανίας, στο σπίτι του ανα-
στηθέντος Λαζάρου, βεβαιώθηκε περί του επικείμενου
τέλους του Ιησού, όταν, μαζί με το πάθος της φιλαργυρί-
ας, θίχτηκε και ο εγωισμός του, μετά από μία έμμεση
επιτίμηση που δέχτηκε από τον Ιησού. Σημειώνει ο Ευα-
γγελιστής Ιωάννης ότι, όταν η αδελφή του Λαζάρου η Μα-
ριάμ, άρχισε ν' αλείφει με πολύτιμο μύρο «**τους πόδας**»
του Ιησού», λέγει «...**Ιούδας ο Ισκαριώτης... διατί τούτο
το μύρον ουκ επράθη τριακοσίων δηναρίων και εδόθη
πτωχοῖς; Εἶπε δε τούτο ουχί ότι περί των πτωχών έμε-
λεν αυτό, αλλ' ότι κλέπτης ην και το γλωσσόκομον έ-
χων τα βαλλόμενα εβάσταζεν εἶπεν ουν ο Ιησούς, άφες
αυτήν, ίνα εις την ημέραν του ενταφιασμού μου τηρή-
σει αυτό...**» (ιβ', 3-8).

Τέλος, όταν ο Κύριος, μετά τη θριαμβευτική του είσο-
δο στα Ιεροσόλυμα, αναφέρθηκε στη Σταύρωσή Του
«**...καγώ εάν υψωθώ εκ της γης... τούτο δε έλεγεν ση-
μαίνων ποίω θανάτω ήμελλεν αποθνήσκειν**» (Ιω. ιβ', 32-
33), τότε οι αμφιβολίες για τον Ιούδα έγιναν πραγματι-
κότητα. Η κρίση μέσα του εξέσπασε. Πήρε την απόφασή
του. Έσπευσε στους αρχιερείς και άρχισε τις διαπραγα-

ματεύσεις: «**...πορευθείς... προς τους αρχιερείς εἶπεν,
τι θέλετε μοι δούναι, καγώ υμῖν παραδώσω αυτόν; Οι δε
έστησαν αυτόν τριάκοντα αργύρια, και από τότε εζητεί
ευκαιρία ίνα αυτόν παραδώ**» (Ματθ. κ στ', 14-16).

Έτσι, λοιπόν, πραγματοποιήθηκε η προδοσία και η σύλ-
ληψη του Ιησού, όπως μας την περιγράφουν και οι τέσ-
σερις Ευαγγελιστές (Ματθ. κ στ' 47-51, Μαρκ. ιδ' 43-46,
Λουκ. κβ', 47-48, Ιω. ιη', 3-5).

Για την προδοσία του Ιούδα υπάρχουν πολλές από-
ψεις σχετικά με τα ελατήρια αυτής της ατιμωτικής ενέρ-
γειας του. Ερωτούν: Φτάνει

μόνον η φιλοχρηματία – φιλαργυρία του; Η δυσαρέσκειά
του για την δήθεν προσβολή του από τον Ιησού στο δεί-
πνο της Βηθανίας; (Ιω. ιβ', 5). Σύμφωνα με τις απόψεις
πολλών ερευνητών, υπήρξαν πολλά και σύνθετα ελατή-
ρια. Οι Ευαγγελιστές τα περιορίζουν μόνο σ' αυτό της
φιλαργυρίας, αφού το τονίζουν ιδιαίτερα, «**ότι κλέπτης
ην και το γλωσσόκομον έχων τα βαλλόμενα εβάσταζεν**»
(Ιω. ιβ', 6). Κατά τον αείμνηστο καθηγητή Παν. Μπρα-
τσιώτη, «Το πιθανώτερον είναι, ότι ο Ιούδας ελκυσθείς
προς τον Ιησούν εξ ιδιοτελείας εμπνεομένης υπό της
πίστεώς του εις αυτόν ως μεσσίαν ουχί πνευματικόν, αλ-
λά κοσμικόν, εκ της πολιτείας του Ιησού, παν άλλο ή α-
νταποκρινόμενης εις τας κοσμικόφρονας αυτού βλέψεις,
απογοητευθείς και ανεπίδεκτος της αγαθής εκείνου επι-
δράσεως αποδειχθείς δεν εδίστασεν εν τη αθεραπεύτω
αυτού φιλοχρηματίαν και πωρώσει να προδώση τον δι-
δάσκαλον αντί τιμήματος ούτως ευτελούς» (Μ.Ε.Ε. τομ.
13ος, σελ. 103).

Ο Κύριος πολλές φορές αναφέρθηκε στην προδοσία
του Ιούδα, που θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν και
ως προειδοποιήσεις προς αυτόν. Μάλιστα χρησιμοποιεί
ιδιαίτερα βαρείς χαρακτηρισμούς. Ενδεικτικά, στο κατά
Ιωάννη (κεφ. στ' 70) εἶπε στους μαθητάς του: «**... ουκ εγώ
υμᾶς τους δώδεκα εξέλεξαῖμην; Και εξ υμῶν εις διάβο-
λος εστιν, έλεγεν δε τον Ιούδαν Σίμωνος Ισκαριώτου...**»
Επίσης, στην προς του Πάθους Του αρχιερατική προ-
σευχή, θα ονομάσει τον Ιούδα «**υἱό της απώλειας**» (Ιω. ιζ',
12). Αλλά, και, κατά τη νύκτα του Μ. Δείπνου, αφού ένιψε
και τους «πόδας» του Ιούδα, θα επαναλάβη: «**... ο λελου-
μένος ουκ έχει χρείαν ει μη τους πόδας νίψασθαι, αλλ'
έστιν καθαρός όλος και υμεῖς καθαροί εστε, αλλ' ουχί
πάντες, ήδει γαρ τον παραδιδόντα, δια τούτο εἶπεν ότι
ουχί πάντες καθαροί εστε**» (Ιω ιγ', 10-11).

**Υπάρχει προβληματισμός στους ερμηνευτές, αν ο
Ιούδας ήταν στην εγκαθίδρυση του μυστηρίου
της θ. Ευχαριστίας.** Οι παλαιοί Πατέρες και εκκλησιαστι-
κοί συγγραφείς, με βάση το Ευαγγέλιο του Λουκά (Κεφ.
κβ, 14-23), πιστεύουν ότι ο Ιούδας έλαβε μέρος στην
παράδοση του μυστηρίου. Νεώτεροι όμως, με βάση το
κατά Ιωάννη (κεφ. 18'21-30) αρνούνται ότι ο Ιούδας ή-
ταν παρών. Οπωσδήποτε ο Κύριος θα κάμει στον Ιούδα
και την τελευταία προειδοποίηση. Στην ερώτηση του μα-
θητή (πιθανόν του Ιωάννη) «**τις εστιν**» αυτός που θα σε
παραδώσει; Ο Κύριος απάντησε: «**Εκεῖνος εστιν ω εγώ
βάψω το ψωμίον και δώσω αυτό, βάψας ουν το ψωμίον
λαμβάνει και δίδωσιν Ιούδα Σίμωνος Ισκαριώτου... λέ-
γειν ουν αυτόν ο Ιησούς, ο ποιείς ποίησον τάχιν... λα-
βών (Ιούδας) ουν το ψωμίον ...εξήλθεν ευθύς, ην δε νυξ**»
(Ιω. 18, 21-30).

Τη νύκτα που ακολούθησε πραγματοποιήθηκε και ο-
λο

κληρώθηκε η μεγάλη προδοσία. Έκλεισε με τη φρά-
ση: «**Χαίρε, ραββί, και κατεφίλησεν αυτόν**» (Ματθ. κστ',
49).

Την επομένη, μετά τη σύλληψη και καταδίκη του Ιη-
σού, ο Ιούδας, υπό το κράτος των τύψεων, «μεταμελη-
θείς απέστρεψε τα τριάκοντα αργύρια τοις αρχιερεῦσι
και τοις πρεσβυτέροις λέγων: ήμαρτον παραδούς αίμα
αθών... και ρίψας τα αργύρια εις τον ναόν ανεχώρησεν,
και απελθών απήγγεστο». (Ματθ. κζ', 3-5). Αλλά και το
δέντρο δεν κράτησε τον προδότη, αφού «**και πρηνής γε-
νόμενος... εξεχύθη πάντα τα σπλάγχνα αυτού**» (Πραξ. α,
18).

Τέλος, ο Παπίας, μαθητής του Ευαγγελιστή Ιωάννη,
αναφέρει ότι μερικοί επίστευαν ότι έζησεν ο Ιούδας και
ότι «**επρήσθη επί τοσοῦτον την σάρκα, ώστε μηδέ από-
θεν άμαξα ραδίως διέρχεται εκείνον δύνασθαι διελθῆναι,
αλλά μηδέ αυτόν μόνον τον της κεφαλής όγκον αυτού**».

Βεβαίως δεν έλειψαν και οι υπερασπιστές του Ιούδα,
όπως οι Καϊνίτες του 13ου αι. και εξής. Όμως, στη χρι-
στιανική συνείδηση η μορφή του Ιούδα υπήρξε πάντοτε
απαισία και η φράση «**Ιούδας**» ή «**Ισκαριώτης**» ήταν ύ-
βρις, που ταυτιζόταν με την προδοσία. Σε κάθε προσπά-
θεια αποκατάστασης του Ιούδα ισχύουν τα λόγια του
Κυρίου: «**ο μεν υἱός του ανθρώπου υπάγει καθώς γέ-
γραπται περί αυτού. Ουαί δε τω ανθρώπω εκείνω, δι' ου
ο υἱός του ανθρώπου παραδίδεται. Καλόν ην αυτό ει
ουκ εγεννήθη ο άνθρωπος εκείνος**» (Ματθ. κστ', 24).

Εσπερινός στην Αγριλιά Πατρών

Το Σάββατο 29 Μαρτίου 2014 ο Σεβασμιώτα-
τος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος ε-
πεσκέφθη το χωριό Αγριλιά, όπου στον Ιερό Ναό
των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης ετέλεσε τον
Εσπερινό και εκήρυξε τον θείο λόγο.

Οι κάτοικοι του χωριού ήταν όλοι στην Εκκλησί-
α, με πρώτα τα παιδιά του κατηχητικού Σχολείου



της Αγριλιάς, ενώ εκκλησιάστηκαν και τα παιδιά
του κατηχητικού Σχολείου του γειτονικού χωριού
Βασιλικού τα οποία συνόδευσε ο Ιερέας του χω-
ριού **π. Χρίστος Σιαμαντάς**.

Ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε την χαρά του για
την συμμετοχή των κατοίκων του χωριού στην Ιε-
ρά Ακολουθία, και επήνεσε τον πανοσιολογιώτα-
το Αρχιμ. **π. Παύλο Αμανατιάδη**, τους Επιτρόπους



και όλους τους συνεργάτες στον εκκλησιαστικό
έργο.

Στην ομιλία του ο Μητροπολίτης ανεφέρθη στην
αξία του πνευματικού αγώνος και στις δυσκολίες
του, αλλά και στην ευλογία του, αφού ο σκοπός
αυτού του αγώνος είναι η αγιότητα.

Εχρησιμοποίησε παραδείγματα από την ζωή των



Αγίων της Εκκλησίας και συγκεκριμένα από την
ζωή του εορταζομένου Αγίου Ιωάννου της Κλίμα-
κος.

Στο τέλος του Εσπερινού ο Σεβασμιώτατος ε-
χαιρέτησε όλους τους κατοίκους του χωριού και
συνομίλησε μαζί τους με εγκάρδιότητα και πατρι-
κή αγάπη.

Πριν φύγει από το χωριό επεσκέφθη χριστιαν-
ούς στα σπίτια τους, δίδοντάς τους μεγάλη χα-
ρά.

**Φιλόλογος καθηγητής παραδίδει
μαθήματα σε μαθητές
Γυμνασίου - Λυκείου**
Τηλέφωνο επικοινωνίας:
2610/620.860 - κιν.: 6937487073

Μικροφωνικές εγκαταστάσεις Ιερών Ναών & Πνευματικών Κέντρων

- Μελέτη
- Εγκατάσταση
- Αναβάθμιση
- Επισκευή
- Ασύρματες φορητές συσκευές

ΤΙΓΚΑΣ ART
ΚΑΛΩΣ - ΕΛΘΕΤΕ - ΛΕΒΕΤΕ

ΕΔΡΑ Τσαμάδου 37, 262 22 Πάτρα
τηλ 2610. 330005, κιν 6947. 429400
ΑΘΗΝΑ Μισοϋλη 5, Άνω Ηλιούπολη
e-mail tigas@tigas.gr site www.tigas.gr
blog www.tigasartsound.blogspot.gr
facebook www.facebook.com/tigas.gr

6Συμπρέτεια πριν & μετά την πώληση

Ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίας Λαύρας Καλαβρύτων π. Ευσέβιος μίλησε για την "Πνευματική Επανάσταση"

Ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίας Λαύρας Καλαβρύτων, π. Ευσέβιος, ήλθε την περασμένη Δευτέρα 31 Μαρτίου στην πόλη μας, προσκεκλημένος του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Πατρών και ομίλησε στο Κέντρο Πνευματικής Διακονίας του Ναού, με τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου.

Τον π. Ευσέβιο παρουσίασε στην κατάμεστη αίθουσα από συμπολίτες μας, ο Αρχιμανδρίτης π. Θεοδόσιος Τσιτσιβός (προϊστάμενος του Ναού) και ο εκλεκτός προσκεκλημένος μίλησε με θέμα: **"Πνευματική Επανάσταση"**. Μία διάλεξη εμπειρισταμένη με ώραία και εύστοχα σχήματα λόγου.

Παρευρέθησαν και οι ιερείς π. Σπ. Σταθούλιας και π. Ιωάν. Μπαρούσης.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ π. ΕΥΣΕΒΙΟΥ.

Σεβαστοί πατέρες, αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί, εκπροσωπώντας την παλαιάτον ιστορική μονή της Αγίας Λαύρας Καλαβρύτων, αισθάνομαι την επιθυμία αλλά και την ανάγκη θα σας απευθύνω όχι μόνον «λόγον αγαθόν» αλλά και λόγον πατριωτικόν.

Το να αμφισβητείς κάτι για το οποίο δεν έχεις αποδείξεις και λογικό είναι και θεμιτό. Το να αρνείσαι όμως κάτι που υπερβαίνει τις αισθήσεις σου και την λογική σου δείχνει ασφαλώς έλλειψη υπευθυνότητας και σοβαρότητας. Οι αισθήσεις και η άνοια συλλαμβάνουν και κατανοούν τα φυσικά φαινόμενα, ενώ η πίστη, ο νους και η καρδιά αποδέχονται και βιώνουν τα υπερφυσικά. Αν υποστηρίζουμε ότι όλα είναι φυσικά και τίποτε υπερφυσικό ή μεταφυσικό δεν υπάρχει, αρνούμαστε κατηγορηματικά τον ίδιο μας τον εαυτό και απορρίπτουμε όλον τον πολιτισμό. Η αντίληψη του μαρξιστή φιλοσόφου **Σόερεμπαχ**, ότι ο άνθρωπος είναι αυτό που τρώει, είναι πλέον ξεπερασμένη και βαρύνεται με την πτώση των ηθικών και πνευματικών αξιών και με τον ευτελισμό και εκχυδαϊσμό της ανθρωπίνης ζωής.

Η αντίληψη του Νίτσε ότι δεν υπάρχει Θεός είναι χωρίς ιδιαίτερη σημασία, αφού προέρχεται από έναν σχιζοφρενή άνθρωπο, του οποίου ο θάνατος συνέβη μέσα στο ψυχιατρείο επιβεβαιώνοντας τον λόγο του προφητάνακτος Δαυίδ: **«άφρων εν τη καρδιά αυτού ουκ έτσι Θεός»**. Για να αποδεχθούμε τα αισθητά πράγματα δεν μας χρειάζεται λογική απόδειξη. Το ίδιο συμβαίνει και μετά υπερφυσικά.

Γιατί ότι πιστεύουμε στη ζωή δεν το αποδεχόμαστε κατόπιν πειραματικών αποδείξεων, αλλά βεβαιωνόμαστε γι' αυτό, άλλοτε με την αίσθηση και άλλοτε με την πίστη. Ο λόγος του Ντοστογιέφσκι **«χωρίς Θεό όλα επιτρέπονται»** είναι σε κάθε στιγμή επίκαιρος και δυνητικός. Ο άνθρωπος χωρίς Θεό είναι απλώς ένα βιολογικό ον χωρίς προσωπικές, χωρίς μεταφυσικούς οραματισμούς και πνευματικά βιώματα, χωρίς νόημα και χάρη, αλλά εγκλωβισμένος στη φυλακή των αισθήσεων και των βιολογικών τους λειτουργιών χωρίς ελπίδα αναστάσεως. Δεν μπορεί να είναι σήμερα κανείς ικανοποιημένος από την μορφή και την πορεία της σημερινής κοινωνίας, μιας κοινωνίας ψυχικά αποδιοργανωμένης και ηθικά εκφυλισμένης.

Σήμερα η ελληνική κοινωνία όπως όλοι διαπιστώνουμε σαρώνεται στην κυριολεξία άνευ αντιστάσεως. Φόνιοι, ληστές, βιασμοί, αποτρόπαια εγκλήματα, κλοπές, ναρκωτικά αλλά και υπέρτατη σήψη και διαφθορά του πολιτικού συστήματος βομβαρδίζουν πλέον σε καθημερινή βάση τον νου όλων των πολιτών αυτής της χώρας.

Στις ημέρες μας η ανθρώπινη αξιοπρέπεια εκτιμάται πλέον με αξιολογήσεις υλιστικές. Τα πρότυπα ανθρώπων προς μίμηση δεν αναζητούνται μεταξύ των ηρώων και των αγίων, αλλά μεταξύ των διεφθαρμένων και των απατεώνων. Η πίστη στο Θεό και η Χριστιανική ζωή, η εγκράτεια και η αγνότητα, ο σεβασμός στην Εκκλησία και στην παράδοσή της, θεωρούνται και καταδικάζονται ως αναχρονιστικά και ανασταλτικά της προόδου από τους πάσης φύσεως κουλτουριάρηδες και ψευτοπροοδευτικούς της εποχής μας. Αντιθέτως η απιστία στον Θεό, η απαξίωση του γάμου, η σεξουαλική απελευθέρωση, η διαστροφή, η απάτη σε βάρος του συνανθρώπου μας και του Κράτους, θεωρούνται ως φυσιολογικότητες εκφράσεις ανθρωπίνης συμπεριφοράς. Συχνά γίνεται λόγος σε Εθνικές Εορτές ή σε ειδικά συνέδρια για το περίφημο ελληνικό δαιμόνιο, το οποίο έχει κατακτήσει τον κόσμο. Δαιμόνιο στη γλώσσα της Αγίας Γραφής και των Πατέρων της Εκκλησίας σημαίνει πονηρό πνεύμα, το οποίο μαζί με άλλα πονηρά πνεύματα εξέπεσαν από την αγγελική τάξη μαζί με τον άρχοντά τους, αρχάγγελο Εωσφόρο. Αυτά τα πρώην φωτεινά πνεύματα με την πτώση τους ταυτίστηκαν με το σκοτάδι και το κακό και αποτελούν πλέον την αιτία του ηθικού σκότους και του κακού. Δαιμόνιο κατά τους αρχαίους Έλληνες σημαίνει Θείο πνεύμα, Θεό.

Όταν σήμερα χρησιμοποιούμε την λέξη δαιμόνιο, της προσδίδουμε την σημασία του δυνατό και δημιουργικού

ανθρωπίνου πνεύματος. Το αρχαίο ελληνικό δαιμόνιο έθεσε τις βάσεις του πνευματικού και τεχνικού πολιτισμού, αυτό καθιέρωσε και τις πολιτικές επιστήμες με κορυφαίο το δημοκρατικό πολίτευμα. Αυτό το υπέροχο και ασύγκριτο ελληνικό πνεύμα μεταλαμπαδεύτηκε δια μέσου των αιώνων στη Δύση αναγεννώντας στην κυριολεξία τον Δυτικό Πολιτισμό που μέχρι τότε ζούσε στην απόλυτη βαρβαρότητα και τον σκοταδισμό. Στην εποχή μας δυστυχώς κυριαρχεί ένας επικίνδυνος γραικυλισμός κατάλοιπο της Τουρκοκρατίας, με εμφανείς διαθέσεις αφαιρέσεως της Ελληνικής μας ταυτότητας και συνειδήσεως.

Και σήμερα ακόμη η ελληνική δημιουργικότητα παρά την ύπαρξη του γραικυλισμού μεγαλουργεί σε όλα τα μήκη και πλάτη της υφής. Στο εσωτερικό της Ελλάδος επικράτησε δυστυχώς με την διαβόητη μεταπολίτευση, η αναξιοκρατία, ο μικροκομματισμός και η αντίληψη του εγώ και του εσύ. Στον χώρο της Ελλάδος το διεφθαρμένο σύστημα είναι ο κακός δαίμονας που εμποδίζει και αναστέλλει το σύστημα ριζικά, η ελληνική δημιουργία θα μεγαλουργήσει και πάλι, και η φτώχη και ταπεινωμένη σήμερα Ελλάδα, θα γίνει μεγάλη, πλούσια και δυνατή, σεβαστή σε φίλους και εχθρούς. Θα γίνει η Ελλάδα που θα πραγματώσει τον προορισμό της, που είναι ο δοξασμός του Θεού όπως τον διέγραψε ο Χριστός λίγο πριν σταυρωθεί. Το εντονότερο πρόβλημα της εποχής μας είναι η κρίση. Κρίση αξιών και θεσμών, κρίση ενεργειακή, οικονομική, οικολογική, πολιτική, κοινωνική, ηθική... Ειδικότερα στη χώρα μας η κρίση είναι αποτέλεσμα της ανικανότητας των πάσης φύσεων ηγετών είτε πνευματικών, είτε πολιτικών να δραστηριοποιηθούν για τον τερματισμό αυτής της κρίσεως προς την σωστή κατεύθυνση.

Η ευθύνη της εκκλησιαστικής ηγεσίας είναι να ποιμάινει τον λαό του Θεού. Το χρέος και η αποστολή της εκκλησιαστικής ηγεσίας είναι να αγαπά τον λαό του Θεού, τα παιδιά του Θεού, να μην τα αγνοεί, να μην τα σκανδαλίζει, να μην τα παροργίζει αλλά και να ακούει την φωνή τους. Ο λαός του Θεού έχει και αυτιά και φωνή και μάτια. Προ πάντων έχει κρίση, αλλά και η κρίση, η εκκλησιαστική συνειδηση του λαού, του πληρώματος της Εκκλησίας είναι το ανώτατο κριτήριο αληθείας της Θεωρητικής και πρακτικής ζωής της Εκκλησίας. Καμία απόφαση Συνόδου τοπικής ή οικουμενικής δεν αναγνωρίζεται ως αλήθεια έργο εν Αγίω Πνεύματι αν δεν έχει την έγκριση της εκκλησιαστικής συνειδήσεως, δηλαδή της λαϊκής ετυμγορίας. Και κανένας άγιος δεν ανακηρύσσεται συνοδικά, αν προηγουμένως δεν έχει αναγνωριστεί εκκλησιαστικά, δηλαδή δεν έχει γίνει αποδεκτός από την συνειδηση της Εκκλησίας. Ο φύλακας της Εκκλησίας, της πίστεώς της, του πολιτεμιάτος της και του φρονήματός της είναι ο λαός του Θεού.

Η έξωθεν καλή μαρτυρία αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση όχι μόνο για τους υποψήφιους κληρικούς αλλά και για τους ήδη χειροτονημένους.

Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να συγχέουμε την καταδικαστέα ιεροκατάκριση από την λαϊκή αποδοχή στο πρόσωπο του κάθε κληρικού από τον Επίσκοπο μέχρι τον απλό ρασοφόρο. Όλοι προσβλέπουν σήμερα προς την Ορθοδοξία και ας φαίνεται στον διεθνή ορίζοντα ότι όλοι την πολεμούν. Και βέβαια οι σκοτεινές δυνάμεις, εκτός και κυρίως εντός της πατρίδος μας την πολεμούν λυσσώδως, αλλ' οι λαοί, οι άνθρωποι ως πρόσωπα ως κουρασμένοι και διψασμένοι οδοιπόροι αυτής εδώ της δύσκολης και επώδυνης ζωής την αναζητούν σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης ως την μόνη λύση στο δράμα τους, ως την μόνη σωτηρία. Ήρθε λοιπόν η ώρα της αυτοκριτικής και για εμάς τους ρασοφόρους. Η εκκλησιαστική κρίση είναι αποτέλεσμα μιας βαθύτερης πνευματικής κρίσεως, που οφείλεται στην απουσία γνήσιας ποιμαντικής ευθύνης, θεολογικής και εκκλησιολογικής γνώσεως και εμπειρίας, όπως και στην έλλειψη πανελεύς αυτοκριτικής.

Ο Επίσκοπος και ο Πρεσβύτερος είναι οι κατ' εξοχήν πατέρες και ποιμένες της Εκκλησίας, με όλες τις συνέπειες αυτών των θεόδοτων ιδιοτήτων που απορρέουν από την χειροτονία μας, από την Χάρη της ιερωσύνης του Παναγίου και τελεταρχικού Πνεύματος, που «θεραπεύει τα ασθενή και αναπληρώνει τα ελλείποντα».

Ότι όμως απορρέει από την ιερωσύνη μας δεν σημαίνει ότι εξασφαλίζεται και η διάρκεια του εσεί, ο χρόνος, η oligορία μας, η ακηδία μας, η αδιαφορία μας, η ενασχόληση με κοσμικές υποθέσεις, οι πτώσεις μας, αποτελούν αφορμές για σκληρή και άδικη πολλές φορές κριτική και πολεμική εναντίον της Εκκλησίας. Ο Απόστολος Παύλος απευθυνόμενος προς τον Απόστολο Τιμόθεο αναφέρει χαρακτηριστικά: **«αναζωπυρεύ το χάρισμα του Θεού, ο εστί εν σοι δια της επιδόσεως των χειρών μου».** Που όλα αυτά σημαίνουν πως αν δεν ζούμε καθημερινώς την σταυρική αγάπη, πως αν δεν αγωνιζόμαστε για τον Θεό και τους ενορίτες μας πάνω από τις Θυσίες που κάνουμε για τον εαυτό μας και τις οικογενείες μας, το χάρισμα της ιερωσύνης γίνε-



ται ο κατήγορός μας, ο δικαστής μας, ο δήμιός μας. Αν δεν ζούμε εν Αγίω Πνεύματι, αν η ζωή μας δεν είναι εν Χριστώ, δεν είμαστε αληθινοί ποιμένες και θεραπευτές των ασθενούντων αδελφών μας.

Πώς μπορεί να γίνει κάποιος ιατρός των άλλων, όταν ο ίδιος είναι γεμάτος από έλκη όπως διερωττάται χαρακτηριστικά ο ιερός Χρυσόστομος. Αν δεν παραδεχθούμε όλοι μας ανεξαιρέτως συμπεριλαμβανομένων και των κληρικών και ρασοφόρων την αμαρτωλότητά μας και την πνευματική μας πτωχεία θα διαιωνίζουμε την πνευματική κρίση της εποχής μας, θα ενθαρρύνουμε τις αιρέσεις, τις παραθρησκευτικές και αποκρυφιστικές οργανώσεις στο καταστροφικό τους έργο. Η καλλιέργεια της ενάρετης ζωής δεν πραγματοποιείται και δεν διδάσκεται σε κάποια πανεπιστημιακά έδρανα, αλλά με το πετραχήλι του πνευματικού και την ουσιαστική και συνεχή εντρύφηση στον ευαγγελικό και αγιοπατερικό λόγο. Η πνευματική κρίση είναι κατ' εξοχήν προσωπική κρίση. Για να αναδειχθούμε αληθινοί πνευματικοί ποιμένες και πατέρες της Εκκλησίας χρειάζεται να αναγεννηθούμε πνευματικά ώστε να μην αποβεί ατελέσφορη κάθε προσπάθεια αναζητήσεως και σωτηρίας των λογικών προβάτων της Εκκλησίας του Χριστού.

Η κρίση της ηγεσίας δεν περιορίζεται μόνο εντός των τειχών της Εκκλησίας, αλλά εκτείνεται και έξω από αυτά, στον χώρο της διανοήσης και της πανεπιστημιακής λειτουργίας. Οι ακαδημαϊκοί δάσκαλοι αποτελούν την πνευματική ηγεσία μιας χώρας. Αυτοί είναι οι καθοδηγητές της κοινωνίας και του πολιτισμού της, αυτοί είναι οι διαμορφωτές του πνευματικού πολιτισμού και οι φρουροί της εθνικής παραδόσεως και της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Αυτοί πρέπει να κατευθύνουν τον λαό μας και ιδιαίτερα την νεολαία μας την οποία εκπαιδεύουν και μορφώνουν στα ανώτατα πνευματικά ιδρύματα, στην ολοκλήρωση του χαρακτήρα και του ήθους τους. Δυστυχώς και αυτοί οι πνευματικοί ταγοί έχουν υποστεί βαθύτατη αλλοτρίωση. Ο συνδικαλισμός και ο μικροκομματισμός έχουν παρασύρει την διανοήση και το πανεπιστήμιο σε μία πορεία που σίγουρα δεν εγγυάται το μέλλον αυτής της χώρας.

Όταν το πνεύμα υποτάσσεται σε μικροπρεπείς σκοπιμότητες όπως ο κομματισμός και η πολιτική, αποδυναμώνεται, υποδουλώνεται, χάνει την αποστολή του και ματαιώνει το διαχρονικό καθοδηγητικό του έργο. Η κατάληψη των πανεπιστημιακών εδρών από «ημετέρους» που προωθήθηκαν με αναξιοκρατικά κριτήρια έχει ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της επιστημονικής έρευνας και την υποβάθμιση της Ελληνικής Παιδείας. Αν η πνευματική ηγεσία του τόπου δεν αποδεσμευθεί άμεσα από την πολιτική και τους διεφθαρμένους εκπροσώπους της δεν θα ανακτήσουμε τις ελπίδες μας για το μέλλον της χώρας και του πολιτισμού μας. Είναι δε, διαπίστωση ότι η κρίση που έχει πλήξει την χώρα μας σ' όλους τους τομείς της πολιτικής, πνευματικής και εκκλησιαστικής ζωής του τόπου έχει πάρει τη μορφή πανδημίας. Η διεφθαρμένη πολιτική έκανε την εμφάνισή της με την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης. Είναι τραγικό και γελοίο ταυτόχρονα, να βλέπεις τους εκπροσώπους της πολιτικής να ανταλλάσσουν βαρύτατους χαρακτηρισμούς μεταξύ τους, ενώ, την ίδια στιγμή μαίνονταν οι συγκρούσεις στα πεδία των μαχών. Οι δύο εμφύλιες συρράξεις κατά τη διάρκεια της Ελληνικής εξεγέρσεως αποδεικνύουν περίτρανα το μέγεθος του πολιτικού αμοραλισμού. Υπήρξαν όμως και φωτεινές εξαιρέσεις πολιτικών προσωπικοτήτων που με την παρουσία τους λάμπρυναν την ελληνική πολιτική σκηνή.

Αναφέρουμε χαρακτηριστικά τους: Ιωάννη Καποδίστρια, Χαρίλαο Τρικούπη, Ιωάννη Μεταξά και Νικόλαο Πλαστήρα. Κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα αυτών των γενναίων πολιτικών ανδρών η αυστηρή τους προσήλωση στα ιερά και τα όσια της πατρίδος μας, η εντιμότητα, η ανιδιοτέλεια και η αξιοπιστία. Όμως το σπουδαιότερο κοινό γνώρισμά τους ήταν η αποφυγή συσσωρεύσεως δημόσιου πλούτου στη κατοχή τους. Δεν διανοήθηκαν στο ελάχιστο να οικειοποιηθούν ούτε μία δραχμή από τα δημόσια ταμεία διότι το θεωρούσαν ανέντιμο και ανήθικο.

Δυστυχώς μετά την διαβόητη μεταπολίτευση επικράτησε η ακριβώς αντίθετη αντίληψη. Ο κομματισμός, ο φατριασμός, η μισαλλοδοξία, η πόλωση, η διχόνοια, ο ρεβανσισμός και το ρουσφέτι έδειξαν το απαίσιο πρόσωπό τους. Οι πολιτικοί μας πωρωμένοι από την ακόρεστη επιθυμία για γρήγορο πλουτισμό δεν δίστασαν με τον πλέον προκλητικό τρόπο να καταληστέψουν τον δημόσιο πλούτο της

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

Ο Εκκλησιολόγος

χώρας μας. Και όλα αυτά στο όνομα του λαού και των λαϊκών αγώνων.

Η πολιτική ηγεσία δεν εμπνέεται από τις αιώνιες ηθικές πνευματικές και πολιτικές αρχές της αγάπης, της δικαιοσύνης, του κοινού συμφέροντος και της σωφροσύνης αλλά άγεται και φέρεται από τις αδυναμίες και επιλογές του πεππωκότος ανθρώπου. Οι ρωμαίοι εξάλλου έλεγαν ότι η γυναίκα του Καίσαρα δεν πρέπει να φαίνεται τίμια, αλλά και να είναι τέτοια. Εκείνο που πρυτανεύει στην πολιτική ηγεσία είναι ο εγωισμός και η φιλαρχία με απώτερο σκοπό την κατάκτηση της εξουσίας.

Οι ευαγγελικές και αγιοπατερικές αρετές της ταπεινώσεως και αγάπης, του αλληλοσεβασμού, είναι άγνωστες στους πολιτικούς μας. Και όμως μόνο μ' αυτές τις αρετές και τις δυνάμεις μπορεί να δημιουργήσει ένας άνθρωπος και ένας λαός. Ο πολιτισμός και η δύναμη ενός λαού βασίζεται στην γλώσσα του και στην παιδεία του. Και ο Ελληνικός λαός είχε την καλύτερη παιδεία όχι μόνο κατά τους αρχαίους χρόνους ή τους βυζαντινούς, αλλά και κατά την Τουρκοκρατία.

Ο παπάς της ενορίας και ιδιαίτερα ο καλόγερος του μοναστηριού μάζευε γύρω του με στοργή και αγάπη τα σκλαβωμένα ελληνόπουλα και μέσα από τα ιερά βιβλία της Εκκλησίας μας όπως το Ωρολόγιο και την Παρακλητική, το συναξάρι και το ευχολόγιο μετάγγιζε στις ψυχές των διψασμένων παιδιών τα ζωήφυτα νάματα της πίστεως και της ζωής.

Χριστός και Ελλάδα σας χρειάζεται έλεγε ο Πατροκοσμάς, ο μεγάλος αυτός παιδαγωγός των σκλαβωμένων προγόνων μας. Η διαχρονική γλώσσα και η ελληνορθόδο-

ξη παιδεία ήταν εκείνη που κράτησε το γένος όρθιο μέχρι σήμερα. Αναρωτήθηκε κανείς πως θα γίνει πραγματική ανάπτυξη της οικονομίας και ίση κατανομή των αγαθών χωρίς αγάπη και αλληλεγγύη. Πώς θα διασωθεί η Δημοκρατία από την φαυλοκρατία και την αναρχία χωρίς το φιλάδελφο πνεύμα της Ορθοδοξίας και των αγίων Πατέρων; Επειδή σ' όλα είναι γνωστό ότι η Ορθοδοξία είναι η ακατάβλητη δύναμη



Ο π. Ευσέβιος

του Ελληνισμού, γι' αυτό ύποπτα αντεθνικά κέντρα προπαγανδισμού πέτυχαν σε μεγάλο βαθμό με την διαβόητη μεταπολίτευση του 1974 την αποσύνδεση του Ελληνισμού από την Ορθοδοξία. Οι κατά καιρούς παρεμβάσεις της Ελληνικής Πολιτείας στα εσωτερικά της Εκκλησίας αποβλέπων τεχνηέντως στην καταρράκωση του κύρους της Εκκλησίας και την εγκατάλειψή της από τους Έλληνες. Ο Λένιν έλεγε: «**ότι λαοί με ισχυρή παράδοση, για να γίνουν κομμουνιστές πρέπει προηγουμένως να αποκοπουν από τις πνευματικές τους ρίζες και να μισήσουν την εθνική τους παράδοση**».

Στην Ελλάδα του 2014, οι αμετανόητοι νοσταλγοί του άθεου και υλιστικού Μαρξισμού, εντελώς αδιάντροπα και χωρίς καμιά αισχύνη απεργάζονται άνομα σχέδια για την εγκαθίδρυση ενός άθεου αντιχριστιανικού καθεστώτος. Όλες οι υλιστικές θεωρίες, φιλοσοφίες και δοξασίες όπως ο Μαρξισμός και ο καπιταλισμός θέλουν να κτίσουν έναν κόσμο που να μην έχει ως κέντρο τον Θεό, αλλά το εγώ μας. Ο πολιτισμός που έχουμε δημιουργήσει, είναι ένας πολιτισμός εγωιστικός, πολιτισμός φιλαυτίας. Και επειδή είναι πολιτισμός φιλαυτίας, είναι πολιτισμός ακοινωνησίας. Δεν μπορούμε οι άνθρωποι πραγματικά να κοινωνήσουμε ο ένας με τον άλλο, να αισθανθούμε ο ένας με τον άλλον ως αδελφοί. Είναι φυσικό ότι ένας τέτοιος πολιτισμός είναι ασφυκτικός και οδηγεί σε αδιέξοδο. Αυτοί που το αισθάνονται περισσότερο είναι οι νέοι που ως πιο ευαίσθητοι και ευάλωτοι, μη μπορώντας να αποδεχτούν αυτόν τον εγωιστικό πολιτισμό, καταφεύγουν στα ναρκωτικά, στην αναρχία, στην τρομοκρατία και σε άλλες αντικοινωνικές εκδηλώσεις. Η προπρωτική κατάσταση μέσα στον Παράδεισο ήταν μια κατεξοχήν, ευχαριστιακή κατάσταση που είχε ως κέντρο και σημείο αναφοράς όχι τον άνθρωπο που είναι ένα απλό κτίσμα, αλλά τον Θεό που είναι ο Κτίστης, ο Δημιουργός. Η ζωή των Πρωτοπλάστων μέσα στον Παράδεισο ήταν μία διαρκής ευχαριστία, μία εκδήλωση ευγνωμοσύνης προς τον Ουράνιο Πατέρα.

Η έλευσις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού στον κόσμο αποκαθιστά την διαταραγμένη με την πτώση των πρωτοπλάστων σχέση ευχαριστίας των ανθρώπων προς τον Θεό. Αυτή η ευχαριστιακή ένωση του Θεού με τον άνθρωπο γίνεται κατεξοχήν μέσα στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Εμείς προσφέρουμε ψωμί και κρασί. Εκείνος μας δίνει Σώμα και Αίμα Χριστού. Εμείς από αγάπη στον Θεό του δίνουμε το δικό μας δώρο. Εκείνος από αγάπη προς εμάς μας δίνει το δικό Του δώρο. Αυτό είναι σε τελική ανάλυση η Θεία Λειτουργία αλλά και όλη η Εκκλησία, μία ανταλλαγή δώρων. Η ζωή του Θεού γίνεται δική μας ζωή. Ο φτωχός και ταπεινός άνθρωπος γίνεται Θεός κατά χάριν.

Έτσι μέσα στην Θεία Λειτουργία μπορούμε και εμείς δια της Θείας Λειτουργίας και της Εκκλησίας να ζούμε ευχαριστιακά. Τώρα μπορούμε να δεχθούμε τα δώρα του

Θεού που μας χαρίζει ο Κύριος και να τον ευχαριστούμε γι' αυτά τα δώρα. Ποια είναι αυτά τα δώρα; Είναι πρωτίστως ο Χριστός, το Σώμα Του και το Αίμα Του. Είναι η Παναγία μας, οι Άγιοι της Εκκλησίας μας. Είναι οι συνάνθρωποι μας. Κάθε ένας άνθρωπος τώρα γίνεται δώρο Θεού. Έχουμε άραγε αναρωτηθεί πόσο διαφορετική θα ήταν η Ελληνική Κοινωνία - ιδιαίτέρως τα τελευταία 40 χρόνια - αν είχε επικρατήσει αυτή η ευχαριστιακή άποψη της Ορθόδοξης Εκκλησίας για τις διαπροσωπικές σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων αυτής της χώρας. **Όταν αγαπώ τον άλλο συν-χωρώ, δηλαδή χωρώ μαζί του.** Εάν δεν συγχωρώ δεν μπορώ να χωρέσω στον άλλο, δεν αισθάνομαι τον άλλον αδελφό μου, δεν μπορώ να κάνω κοντά του, με ενοχλεί η παρουσία του.

Όμως μπορούμε να υπομένουμε τον αδελφό μας στις ιδιοτροπίες του, μπορούμε να τον κατανοούμε στις πτώσεις και να είμαστε επιεικείς απέναντί του. Μπορούμε να του προσφέρουμε τον εαυτόν μας και από τα υλικά αγαθά που έχουμε. Μπορούμε να σεβόμαστε τον συνάνθρωπό μας ως εικόνα Θεού. «**Όλα αυτά πηγάζουν από τη Θυσία του Χριστού που ζούμε στην Θεία Λειτουργία**». Στην Εκκλησία παύω να είμαι εγώ. Γινόμαστε εμείς. Οι πρώτοι χριστιανοί στα Ιεροσόλυμα ζούσαν ως μία οικογένεια. Υπήρχε κοινοκτημοσύνη. Όλοι προσέφεραν ότι είχαν. Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και σε κάθε κοινόβιο μοναστήρι, όπου κανείς μοναχός ή μοναχή δεν έχει κάτι δικό του. Δεχόμενοι τον κόσμο ως δώρο του Θεού μπορούμε να μην τον καταχρόμαστε, ούτε να τον περιφρονούμε. Αν δεν βλέπουμε τα υλικά αγαθά ως δώρα Θεού, ή θα τα περιφρονούμε όπως έκαναν οι Μανιχαίοι στους πρώτους χριστιανικούς αιώνες ή θα κάνουμε κακή χρήση των δώρων. Αλλά ο Θεός δεν τα έδωσε για να κάνουμε κατάχρηση. Γι' αυτό λέει ο Απόστολος Παύλος: «**Παν κτίσμα Θεού καλόν, και ουδέν απόβλητον μετά ευχαριστία λαμβανόμενον**» (Α' Τιμ.). Δηλαδή ό,τι έδωσε και δίνει ο Θεός, είναι καλό, όταν βέβαια λαμβάνεται με ευχαριστία. Ζώντας ευχαριστιακά, ζούμε με κέντρο τον Θεό. Διότι όταν ο άνθρωπος βρει το κέντρο του κόσμου και τα συνδέει όλα με τον Θεό και ζει γύρω από το κέντρο του κόσμου που είναι ο Θεός, βρίσκεται την εσωτερική του ενότητα, δεν είναι διχασμένος. Όταν προσφέρουμε και αναφέρουμε τα πάντα στον Θεό, όλη η ζωή μας παίρνει άλλο νόημα. Για παράδειγμα η εργασία που δεν προσφέρεται στο Θεό, καταντά βάρος και άρα άγχος. Το ίδιο συμβαίνει και στην οικογένεια και τον γάμο.

Πόσο διαφορετικό πράγμα είναι ο γάμος έξω από τον Θεό - όπως είναι ο πολιτικός γάμος -, από τον γάμο μέσα στον Θεό και για τον Θεό, όπως είναι ο ευχαριστιακός γάμος της Εκκλησίας. Ακόμη πόσο διαφορετικά συμπεριφέρεσαι στα παιδιά σου όταν τα βλέπεις ως δώρα Θεού, και πως συμπεριφέρεσαι όταν τα βλέπεις ως δική σου ιδιοκτησία. Η κρίση που βιώνουμε σήμερα στην χώρα μας είναι αποτέλεσμα της ολοένα και αυξανόμενης απουσίας αυτής της ευχαριστιακής ζωής που εκπροσωπεί την ελληνορθόδοξη παράδοση του λαού μας. Το δυσάρεστο είναι ότι αυτός ο πολιτισμός της φιλαυτίας, αυτός ο εγωκεντρικός πολιτισμός, γίνεται προσπάθεια να επιβληθεί με θεσμούς και νόμους και να διαδοθεί από τα Μ.Μ.Ε. Δεν είναι βέβαια πρόσφατο το γεγονός. Είναι κάτι που έχει αρχίσει εδώ και αρκετά χρόνια. Είναι κάτι που πιστεύω ότι και εσείς το βλέπετε, το αισθάνεστε και για το οποίο πονάτε.

Οι ηγέτες μας προσπαθούν με λάθος τρόπο να βγάλουν την Ελλάδα από την κρίση στην οποία έχει περιέλθει. Το λάθος βρίσκεται στο ότι προσπαθούν να το πετύχουν χωρίς τον Χριστό.

Και εμείς γνωρίζουμε πολύ καλά ότι κάθε τι που δεν είναι συνδεδεμένο με τον Θεό, έχει μέσα του τον θάνατο. Δεν έχει τη Χάρη του Θεού. Δεν δίνει στον άνθρωπο τη δυνατότητα να ενωθεί με τον Θεό. Εμείς αυτήν την Ορθόδοξη παράδοση παραλάβαμε, από τους γονείς μας, τους παππούδες και τις γιαγιάδες μας. Και δεν θα αρνηθούμε, γιατί είδαμε ότι αυτή είναι η αληθινή ζωή. Δεν θέλουμε αυτήν την ζωή να την αλλάξουμε, γιατί είναι δοκιμασμένη ζωή. Και δεν είναι η ζωή μόνο των δικών μας προγόνων. Είναι η ζωή εκείνων που έκαναν το 1821, η ζωή του Μακρυγιάννη, του Κολοκοτρώνη, του Παπαφλέσσα όλων αυτών που θυσίαστηκαν «**για τον Χριστό την πίστη την αγία και της πατρίδος την ελευθερία**». Είναι η πίστη του αγίου Κοσμά του Αιτωλού, που κράτησε το γένος και το έσωσε από τον εκτουρκισμό. **Δεν γνωρίζουμε ούτε έναν ήρωα του 1821 ο οποίος να ήταν αντίχριστος.** Αντιθέτως όλοι ήταν ευλαβείς χριστιανοί, εξομολογούντο, κοινωνούσαν και αγωνίζονταν.

Ήθελαν να κάνουν την νέα Ελλάδα έθνος άγιον, στο οποίο να βασιλεύει ο Χριστός. Και γι' αυτό εμείς ως γνήσιοι απόγονοι των αγωνιστών του 1821, με την Χάρη του Θεού, θα μείνουμε σ' αυτήν την παράδοση, την Θεοκεντρική.

Ο Χριστός θα είναι το κέντρο του πολιτισμού μας. Δεν θέλουμε ένα πολιτισμό που ο Χριστός θα είναι στο περιθώριο. Γιατί αυτός ο πολιτισμός θα είναι πολιτισμός της φιλαυτίας που δεν βοηθάει ουσιαστικά τον άνθρωπο. Η Εκκλησία

υπάρχει όχι για να καταπιέζει τους ανθρώπους αλλά για να τους ελευθερώνει από τα πάθη και την αμαρτία. Η Εκκλησία καλείται σήμερα να ξεσηκώσει τον πιστό Ορθόδοξο λαό σε μια πνευματική επανάσταση εναντίον του εγωκεντρικού πολιτισμού που περιθωριοποιεί τον Χριστό.

Η ζωή χωρίς τον Χριστό είναι ένα ατέλειωτο σκοτάδι, μια ασέληνη νύκτα. Ο άνθρωπος που αρνείται τον Χριστό και απομακρύνεται από Αυτόν γίνεται ή κτήνος, ή δαίμονας, όπως λέει ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής. Αν θέλουμε να βγούμε από την κόλαση, που μόνοι μας δημιουργή-



σαμε με τα ανεγκέφαλα και αντιπνευματικά μας συστήματα, αν θέλουμε λίγη χαρά στην επώδυνη ζωή μας δεν έχουμε παρά να γυρίσουμε στον αναστάνα Χριστό μας. Μην περιμένουμε άλλο. Από σήμερα ας αρχίσουμε την πνευματική αντίσταση. Είναι πλέον ώρα κρίσεως για όλους μας, ρασοφόρους και λαϊκούς. Ώρα να θυμηθούμε ότι δεν είμαστε μόνο ύλη και πνεύμα και να προτιμήσουμε να πεθάνουμε παρά να προσκυνήσουμε «ουκ επ'άρτω μόνο ζήσεται άνθρωπος»!

Ας θυμηθούμε τους Ελευθερούς Πολιορκημένους του Μεσολογγίου, τους Σουλιώτες, που όσο περισσότερο δεν είχαν να φάνε, τόσο αύξανε ο πόθος τους για την Ελευθερία. Κουράστηκε ο κόσμος και η νεολαία από τα κηρύγματα του προοδευτισμού, της αθεΐας, του υλισμού και επιστρέφει στον Θεό ακούοντας την πρόσκλησή Του: «**Δεύτε προς με, πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι καγώ αναπαύσω υμάς**». Οι παντός είδους διανοούμενοι, συγγραφείς και κουλοτουρίρηδες συχνά ομιλούν για επιστροφή στον σκοταδισμό του μεσαιώνα ή και για βυζαντινισμό, σε περιπτώσεις υγιούς θρησκευτικότητας σε περιπτώσεις επιστροφής στην αγιοπατερική ζωή της Ορθοδοξίας. Αλλά, αγνοούν σκόπιμα και εσκεμμένα, ότι η Ανατολή, η Ορθοδοξία δεν έχει μεσαιώνα, ούτε σκοταδισμό, αλλά μια ταπεινή συνέχεια της εκκλησιαστικής της παράδοσεως μέσα στα μοναστήρια και τις ενορίες με τα κρυφά σχολεία και τους νεομάρτυρες. Το δε Βυζάντιο, ή καλύτερα όπως πρέπει να αποκαλούμε αυτήν την κρατική οντότητα, Ανατολική Ελληνορωμαϊκή αυτοκρατορία, η Ρωμοσύνη που διήρκεσε ελεύθερη περίπου 1100 χρόνια και υπό κατοχήν άλλα 500 περίπου χρόνια είναι η καλύτερη και η φωτεινότερη μ.Χ. περίοδος του ελληνισμού και του χριστιανισμού. Σ' αυτή την εποχή προσεύχονταν και θεολογούσαν οι πάντες, από τον αυτοκράτορα μέχρι και τον τελευταίο πολίτη, από τον πανεπιστημιακό δάσκαλο μέχρι τον τελευταίο εργάτη. Όλοι ζούσαν υπό το πρίσμα της αιωνιότητας, ως όντα Θεούμενα και όχι ως βιολογικά όντα. Κι αυτό είναι που ενοχλεί σήμερα τους διανοούμενους. Το να ξαναγίνουμε ρωμοσύνη. Να ξαναγίνουμε το φως του κόσμου, η πηγή του πολιτισμού.

Απ' όσα ειπώθηκαν βγαίνει το συμπέρασμα ότι πραγματικός άνθρωπος είναι εκείνος που ζει και κινείται εν Αγίω Πνεύματι, που το πνεύμα του βρίσκεται σε διαρκή κοινωνία με το Πνεύμα του Θεού. Η αδιάλειπτη και συνεχής κοινωνία με τον Θεό είναι εφικτή μόνο μέσα από τη τακτική συμμετοχή μας στα Μυστήρια της Εκκλησίας. Το αντίδοτο στην κρίση της εποχής μας είναι η πνευματική αναγέννηση του Έθνους μας, ή αν θέλετε καλύτερα να πούμε η κατήχηση των Ελλήνων με τα νάματα του Ελληνι-



σμού και της Ορθοδοξίας. Η επιστροφή του Έθνους μας στις πατροπαράδοτες ρίζες μας θα σημαίνει αυτομάτως και τον ευαγγελισμό της πατρίδος μας. Εμπρός λοιπόν να ξεκινήσουμε όλοι μας εδώ και τώρα μια νέα επανάσταση, πιο μαχητική, πιο ουσιαστική και αποτελεσματική σε σχέση με την εξέγερση του 1821, αυτή τη φορά πνευματική κατά των παθών μας αδυναμιών μας με λάβαρο τον Κύριον ημών Ιησού Χριστό. Για να μείνει αυτή η όμορφη και καθηγιασμένη από το αίμα των αγίων και των ηρώων πατρίδα, ελεύθερη, ανυπότακτη και απροσκύνητη.

ΓΡΑΦΕΙ: Ο Αλέξ. Κ. Κολλιόπουλος

**Επίσκεψη του Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου,
στα Σπαλιαρέικα Αχαΐας**



Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος επεσκέφθη το χωριό Σπαλιαρέικα Αχαΐας, όπου ετέλεσε το ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου, στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου του χωριού, την Δευτέρα 31 Μαρτίου 2014.

Όλοι οι κάτοικοι του μικρού χωριού προσήλθαν στον Ιερό Ναό, συμμετείχαν στο ιερό Μυστήριο και άκουσαν μετά πολλής προσοχής το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου, ο οποίος ανεφέρθη στα Ιερά Μυστήρια της Εκκλησίας.

Στο τέλος του ιερού Ευχελαίου έχρισε ένα προς ένα τους κατοίκους του χωριού με το αγιασμένο έλαιο.

Μετά την ιερά ακολουθία επεσκέφθη κατ' οίκον ευσεβείς κατοίκους των Σπαλιαρεικών.



**ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΚΑΦΩΝΗΣ:
ΕΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΦΤΕΡΟΥΓΙΣΕ
ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ**

Στις 29 Μαρτίου 2014, μετά από σκληρή δοκιμασία της σαρκός, άφησε τα επίγεια και επορεύθη προς τα ουράνια ο δεκαεξάχρονος Ανδρέας Κακαφώνης. Η εξόδιος ακολουθία εψάλει προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. Χρυσόστομου, στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Μιντιλογίου.

Τον επικήδειο λόγο εξεφώνησε ο σεπτός Ποιμενάρχης μας ειπών τα εξής:

«Ο Ανδρέας χτες τη νύχτα φτερούγισε για τον ουρανό γιατί για εκεί ήταν προορισμένος, αφού ήταν ένας άγγελος αφότου ζούσε επάνω στη γη. Δοκιμάστηκε από το Θεό ως χρυσός εν χωνευτηρίω. Ο Θεός έχει το δικό του σχέδιο και κατασκευάζει τους δικούς του αγγέλους με το δικό του τρόπο από αυτόν εδώ τον κόσμο. Ενθυμούμαι με πολύ συγκίνηση και με συγκλονισμό ψυχής τον Ανδρέα να ψάλλει εις το επισκοπείον και να λέγει «ξέρω ύμνους για το Θεό» και με μια φωνή αγγελική να λέει τροπάρια προς το Θεό. Έχω την αίσθηση ότι προπέμπουμε εις την αιωνιότητα έναν άγγελο του Θεού. Ο απόστολος Παύλος, ο πάντα επίκαιρος, λέει «μη λυπήσθε ώσπερ οι λοιποί οι μη έχοντες ελπίδα». Με τη βεβαιότητα της Αναστάσεως προπέμπουμε εις την αιωνιότητα τον κεκοιμημένο αδερφό μας. Όταν αδερφοί μου, εμείς θα ψάλλουμε εδώ στις εκκλησίες μας το Χριστός Ανέστη ο Ανδρέας θα ψάλλει τον ίδιο ύμνο μαζί με τους αγγέλους στον ουρανό. Δεόμεθα του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού να παρηγορεί τους γονείς του και μετά αγίων και δικαίων να αναπαύσει την ψυχή του Ανδρέα.»

Στην επικήδειο ακολουθία συμμετείχαν ο πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως μας αρχιμ. π. Αρτέμιος Αργυρόπουλος, ο αρχιμ. π. Χρύσανθος Στελλάτος, οι πρωτ. π. Παναγιώτης Ταρσινός, π. Νικόλαος Γκόλφης, π. Αθανάσιος Λιακόπουλος, οι πρεσβ. π. Γρηγόριος Πετρούτσος, π. Βασίλειος Σταμόπουλος, π. Κωνσταντίνος Μπονάτσος και π. Κλεόπας Νικολόπουλος και οι διακ. Σεραφείμ Αργυρόπουλος και Ιωακείμ Σταματοπούλος.

Ο Εκκλησιολόγος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΠΑΤΡΩΝ
ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ - ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΣΥΝΑΓΛΙΑ ΕΚΒΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

(Ύμνοι Μεγάλης Τεσσαρακοστής & Μεγάλης Εβδομάδος)



Ψάλλει η Χορωδία του ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΜΠΟΥΧΑΓΙΕΡ
Πρωτοψάλτου Νέου Ιερού Ναού Αγίου Ανδρέου

ΔΕΥΤΕΡΑ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014, ώρα 08.00 μ.μ.
ΝΕΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ

Ευγενική χορηγία



ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΕΡΟΨΑΛΤΩΝ
ΠΑΤΡΩΝ & ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ
"ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ"

Εκδήλωση εις μνήμην
του αειμνήστου Πρωτοψάλτου
Γερασίμου Φόρτη



Παρασκευή 11 Απριλίου 2014
Ώρα: 7.00 μ.μ.
Ι. Μητροπολιτικός Ναός
Ευαγγελιστρίας Πατρών

Ψάλλει ο χορός των ψαλτών του Συλλόγου
(Επίκαιρους Ύμνους
Μ. Τεσσαρακοστής - Μ. Εβδομάδος)

Σημεία ενημερώσεως για το εκκλησιαστικό τυπικό

Με την χάρι του Θεού και τις ευλογίες τής Εκκλησίας, από τον Μάρτιο του 2006 έχω την ευθύνη για την σύνταξη του κανοναρίου (ετησίου τυπικού) των «Διπτύχων τής Εκκλησίας τής Ελλάδος». Εξαιτίας αυτού του γεγονότος αναγκάστηκα να μετακινηθώ από την θέσι τού αφανούς θεωρητικού μελετητή τής λειτουργικής παραδόσεως και να βρεθώ στην θέσι τού υπεύθυνου συντάκτη, που θα πρέπει να συμβιβάζει τα διεστώτα, να διευκρινίζει τα ασαφή ή διφορούμενα και ενίοτε δυσνόητα, να γεφυρώνει παλαιές διατάξεις με νεώτερες συνήθειες, να διορθώνει εσφαλμένες αντιλήψεις, να δικαιολογεί τις ερμηνείες του επί του τυπικού, να δίνει εξηγήσεις για τις επιλογές του, και συχνά να αγωνίζεται να αποδείξει το αυτονόητο έναντι στρεβλών απόψεων, τις οποίες καθιέρωσαν ο πολυχρόνιος εσμός και η κάποτε λογικοφανής, αν και συνήθως αστήρικτη, διατύπωσή τους.

Επειδή το τυπικό είναι ένα στοιχείο απαραίτητο για την σωστή διεξαγωγή τής ορθοδόξου λατρείας, θα ήταν σκόπιμο να υπάρχει μία επικοινωνία με τους ανθρώπους που εξ αντικειμένου έχουν άμεση σχέση με το τυπικό και ενδιαφέρονται γι' αυτό, δηλαδή με τους ψάλτες και τους κληρικούς. Τούτο, διότι υπάρχουν απορίες τυπικού, υπάρχουν κατά τόπους διαδεδομένες άλλες λειτουργικές συνήθειες, κάποιοι ενδεχομένως έχουν διαφορετικές απόψεις για ωρισμένα ζητήματα, υπάρχουν νεώτερα θέματα που δεν έχουν διευκρινιστεί ή δεν έχουν παγιωθεί, και λοιπά.

Παλαιότερα ο εκάστοτε συντάκτης του τυπικού των Διπτύχων δεν είχε άμεση επαφή με το ευρύ κοινό, δεν έδινε εξηγήσεις για τις επιλογές του ή για τις ερμηνείες του, ενώ δεν έλειψαν φυσικά και οι περιπτώσεις εσφαλμένων διατάξεων, για τις οποίες όμως ουδεμία ενημέρωση έγινε. Αυτή η απόσταση μεταξύ συντάκτη και χρηστών του τυπικού δημιούργησε μία αρνητική κατάσταση, ώστε με την σύμπραξη και άλλων παραγόντων και με την πάροδο των ετών να δημιουργηθεί σταδιακά η αντίληψη ότι το τυπικό των Διπτύχων έχει παντού λάθη! υπήρχε δηλαδή μία προκατάληψη, μία αρνητική εντύπωση για την εγκυρότητα του ετησίου τυπικού των Διπτύχων, η οποία είναι διάχυτη ακόμη και σήμερα, παρ' ό,τι τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει πολλές βελτιώσεις και μεγάλες προσπάθειες για τον περιορισμό των όποιων λαθών.

Βεβαίως είναι αληθές ότι τόσο στα Δίπτυχα όσο και

σε άλλες ομοειδείς εκδόσεις παρεισφρέουν ενίοτε διάφορα σφάλματα είτε τυπογραφικά είτε εξ αβλεψίας κ.λπ., δείγμα και τούτου της ατελείας της ανθρωπίνης φύσεως. Ακόμη και σ' αυτό το Τυπικόν της Μεγάλης Εκκλησίας (έκδοσις 1888) υπάρχουν διάφορα λάθη, παραλείψεις, ασάφειες, αντιφάσεις κ.λπ., τα οποία παραδέχεται και το Οικουμενικόν Πατριαρχείον και συχνά τα επισημαίνει και τα διορθώνει στο ετήσιο Ημερολόγιόν του, χωρίς αυτό να μειώνει το κύρος τού επισήμου Τυπικού. Πάντως σχετικά με το τυπικό των Διπτύχων οφείλω να ενημερώσω ότι οσάκις έχουν επισημανθεί τέτοια λάθη, η έρευνα και ο διάλογος απέδειξαν ότι σε ποσοστό σχεδόν 90% δεν επρόκειτο περί πραγματικών λαθών τυπικού αλλά περί διαφορετικών ή και εσφαλμένων αντιλήψεων των κρινόντων! Από την άλλη βεβαίως ο γράφων αυτές τις γραμμές δεν διεκδικεί το αλάθητο ούτε έχει την ψευδαίσθηση ότι είναι κάτοχος της λειτουργικής παραδόσεως. Γι' αυτό και πάντοτε επεδίωξε και επιδιώκει να έχει συνεργασία και επαφές και με άλλους γνώστες του εκκλησιαστικού τυπικού, ερευνητές, κληρικούς, ψάλτες, λειτουργιολόγους, τυπικάρδες μονών, συντάκτες άλλων τυπικών βοηθημάτων, κ.λπ..

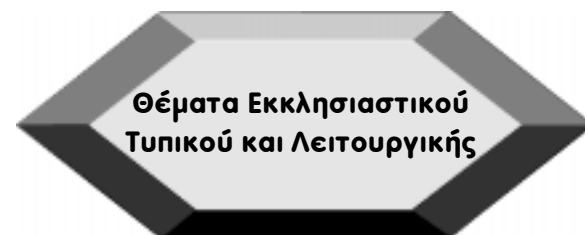
Ο καλόπιστος αναγνώστης ας έχει υπόψη του ότι δεν είναι σπάνιο το φαινόμενο διατάξεις και πληροφορίες του τυπικού των Διπτύχων να υιοθετούνται κατόπιν και από άλλες παρόμοιες εκδόσεις. Επίσης κάποιοι για τους δικούς τους λόγους από την μια προσπαθούν να υποτιμήσουν το τυπικό των Διπτύχων, ενώ από την άλλη λαμβάνουν από αυτό ό,τι χρειάζονται. Παλαιότερα κάποια «χριστιανική ιστοσελίδα» με μεγάλη θεαματικότητα είχε δημοσιεύσει το τυπικό διαφόρων ημερών του έτους παίρνοντάς το εξ ολοκλήρου από τα Δίπτυχα· όμως δεν σημειώνει την πηγή του κειμένου ούτε τον συντάκτη του τυπικού, αλλά αντιθέτως έβαζε σε κάθε δημοσίευση φωτογραφία του εξώφυλλου ενός άλλου ετησίου βοηθήματος! δηλαδή «μνημόσυνο με ξένα κόλλυβα»! Έπαιρνε τις σωστές και αναλυτικές διατάξεις από τα Δίπτυχα και διαφημιζε με αυτές μία άλλη έκδοση, ανταγωνιστική στα Δίπτυχα!

Εν τέλει το να υπάρξει έγκυρη ενημέρωση για το τυπικό, σωστός διάλογος, και πληροφόρηση για τυχόν απαραίτητες αλλαγές είναι αγώνας· και συχνά έχει κόστος. Διότι το να βγάλεις ανακοίνωση και να πής ότι την τάδε ημέρα τυπώθηκε λάθος Ευαγγέλιο και το σωστό, που πρέπει να διαβαστεί στους ναούς, είναι κάποιο άλλο, αυτό θεωρείται μειωτικό και ένδειξη αδυναμίας! Αλλ' προσωπικά με ενδιαφέρει πρωτίστως να συμβάλω στην τήρησι του ορθού τυπικού. Τα υπόλοιπα είναι για τους ιδιοκτήτες του αλαθότου.

Είναι αγώνας επίσης το να προσπαθής με δική σου ιδιωτική πρωτοβουλία να συμμετάσχης ταυτόχρονα σε

πολλά έντυπα και πολλές ιστοσελίδες, για να ενημερώσης και να διαλεχθής για το τυπικό· και συχνά κάτι τέτοιο είναι ψυχοφθόρο και τελικά απρόσφορο. Διότι οι αντοχές του ανθρώπου έχουν όρια και οι δυνατότητές του υπόκεινται σε περιορισμούς.

Είναι αγώνας το να επιδιώκεις να υπάρχει ένας δίαιστος επικοινωνίας για το τυπικό και για την λειτουργική παράδοσι ευρύτερα, με δυνατότητα συμμετοχής του κοινού, όπου θα δίδονται εξηγήσεις και θα γίνονται χρήσιμες αναλύσεις και αναφορές και όπου θα μπορούν διάφοροι ειδικοί να καταθέτουν τις



εμπειρίες των και τις γνώσεις των, και παρὰ ταύτα να συναντάς πόρτες κλειστές και απαγορεύσεις και απόρριψι. Όμως με την βοήθεια του Θεού και χάρι στην ανταπόκρισι και την συνεργασία φιλακόλουθων και ευσεβών προσώπων, τα οποία και από την θέσι αυτή ευχαριστώ εγκαρδίως, τελικά δημιουργήθηκαν όχι ένα ούτε δύο

Του Διονυσίου Ανατολικιώτου

δρος φιλοσοφικής σχολής Αθηνών, πτυχιούχου
κοινωνικής θεολογίας
sybole@mail.com

αλλά 8 σημεία ενημερώσεως και επικοινωνίας για το εκκλησιαστικό τυπικό!

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επιλέξουν όποιο μέσο τούς είναι πιο πρόσφορο και να στείλουν ένα γράμμα ή ένα διαδικτυακό μήνυμα αναλόγως. Οι 8 επιλογές που υπάρχουν είναι οι ακόλουθες.

1) Υποεπιτροπή Διπτύχων τής Ι. Συνόδου, επιστολή με την ένδειξη «Υπόψιν Διονυσίου Ανατολικιώτου», ή στην διεύθυνσι ηλεκτρονικής αλληλογραφίας (δ.η.α.) dirptycha@yahoo.gr.

2) «Εφημέριος», μηνιαία έκδοσις της Εκκλησίας της Ελλάδος, για την στήλη «Τυπικαρείον» (δ.η.α. efimerios@ecclesia.gr).

3) «Εκκλησιολόγος», Πάτραι, για την στήλη «Θέματα εκκλησιαστικού τυπικού και λειτουργικής».

4) «ΣΥΜΒΟΛΗ εις την τάξιν της ορθοδόξου λατρείας» (επιθεώρησης του εκκλησιαστικού τυπικού), η οποία από εφέτος –συν Θεώ– συνεχίζει την έκδοσί της (δ.η.α. sybole@mail.com).

5) Ιστοσελίδα «Συμβολή» (www.sybole.gr), στην οποία λειτουργεί και το διαδικτυακό βήμα «Διάλογοι Συμβολής», όπου μπορούν να συμμετέχουν εγγεγραμμένα μέλη.

6) «Ιεροψαλτικά Νέα» του Πανελληνίου Συνδέσμου Ιεροψαλτών, Αθήναι, για την στήλη «Ψαλτική και Τυπικόν».

7) «Εγκόλπιον εκκλησιαστικής τάξεως» (ετήσιο έντυπο), ενότητα «Επιστασίαι επί του εκκλησιαστικού τυπικού».

8) «Ενορία», μηνιαία ιδιωτική έκδοσις, Αθήναι, για την νέα στήλη «Λειτουργική ενημέρωση».

Όσοι θέλουν λοιπόν πραγματικά να επικοινωνήσουν με κάποιον υπεύθυνο για το τυπικό, να έχουν σωστή ενημέρωση και καλόπιστο διάλογο, έγκυρες και τεκμηριωμένες απαντήσεις στις απορίες τους, ή να κάμουν μία σωστή και ευπρεπή υπόδειξι που θα πιάσει τόπο, μπορούν να χρησιμοποιήσουν μία από τις παραπάνω 8 επιλογές. Δεν είναι και λίγες.

Αναπλαστική Σχολή
Πατρών (Ιωνίας 47)

*** Τρίτη προ του Λαζάρου, 8-4-2014, Μυστήριο του Ιερού Ευχελαίου, στον Ι.Ν. Αγ. Ταβιθά. Έναρξη 7.00 μ..μ.**

Για Αριστη ενημέρωση στον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας

Για Αριστη και Επιτυχή 100% Εκπαίδευση σε οχήματα όλων των κατηγοριών, Α-Β-Γ-Δ-Ε

Για Αριστη και Ασφαλή οδήγηση

Για απόκτηση Πιστοποιητικού Επαγγελματικής Ικανότητας (Π.Ε.Ι.)

Για απόκτηση Άδειας Οδηγού Μοτοποδηλάτου και όλων των νέων κατηγοριών Μοτοσυκλέτας

Σχολή οδηγών των αδελφών Αλεξίας και Διονύση Μαυροειδή

Εκπαιδευτών οδηγών, Πανεπιστημιακού επιπέδου, με κορυφαίες γνώσεις και πολύχρονη πείρα που δεν συμβιβάζονται με τίποτα λιγότερα από το Αριστα στην **ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΟΔΗΓΩΝ**

Αναλαμβάνουμε αναθεωρήσεις διπλωμάτων, επεκτάσεις κ.λπ.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ:
Σε πολύτεκνους · φοιτητές · εθελοντές αιμοδότες και οικονομικά αδύναμους συνανθρώπους μας.

**Κορίνθου 400, Πάτρα, Τηλ. 2610 336.333
697.7.53.53.53, 699.6.17.17.17**

OPTICAL CENTER

Ευφροσύνη Φωτίου Καραβίτη

ΟΠΤΙΚΟΣ - ΟΠΤΟΜΕΤΡΗΣ - ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ

*** Εκτελούνται συνταγές όλων των Ασφαλιστικών Ταμείων Υγείας**

*** Νέες παραλαβές 2014 σε γυαλιά ηλίου και οράσεως. Οι τιμές μειώθηκαν, η ποιότητα παραμένει στο ύψος της**

Παντανάσσης 43 και Κορίνθου στον πεζόδρομο

Τηλ.: 2610/621.800 - 6945-783.799 ΠΑΤΡΑ

Ο Εκκλησιολόγος

3. Το εκκλησιαστικό υπόβαθρο και ο θεολογικός χαρακτήρας της Επανάστασεως του 1821.

Ο αγώνας του 1821 για την ελευθερία είχε το ίδιο ακριβώς ιδεολογικό και πνευματικό υπόβαθρο όσον αφορά τη στάση έναντι του Οθωμανού κατακτητή με εκείνο της αυτοκρατορίας πριν από την άλωση, καθώς συνεχίζει να είναι ο λαός του Θεού, ο Νέος Ισραήλ, τον οποίο πρόκειται να σώσει ο Θεός με την ενίσχυση των αγωνιστών, όπως ενίσχυσε το Μωυσή «**τω τύπω του σταυρού σου κατατροπώσαι τον τύραννον του παλαιού Ισραήλ, τον αλαζόνα και ακάματον Φαραώ εν τη Ερυθρά θαλάσση**». Ο Οθωμανός κατακτητής συνιστά για τους υπόδουλους αγωνιστές, όπως και για τους προγόνους τους, την «**ισμαηλίτιδα τυραννίδα**», τους «**απογόνους της Άγαρ**» και τους «**αθέους Αγαρηνούς**», τον οποίο ζητούν ενίσχυση από το Θεό για να εκδιώξουν, μιμούμενοι το παράδειγμα του ιδρυτή της αυτοκρατορίας τους «**ευσεβούς βασιλέως Κωνσταντίνου**», προκειμένου να αξιωθούν να ακούσουν

ουσιαστική βίωσή της ως αρετής, καθώς η εσωτερική ελευθερία συνιστά τη ρίζα όλων των μορφών της εξωτερικής, καθώς γνώριζε, ότι η διδασκαλία περί ελευθερίας ως αρετής και σκοπού της πνευματικής ζωής, αποτελούσε μόνιμο άκουσμα του υπόδουλου Γένους στην εκκλησιαστική λατρεία και ζωή, εφόσον η προσπάθεια του ανθρώπου για ακριβή τήρηση των εντολών του Θεού ως ουσιαστικού στοιχείου της εν Χριστώ ζωής του, αποτελεί μια κίνηση κατεξοχήν απελευθερωτική, με σκοπό την επανασύνδεσή του με την πηγή της υπάρξεως που είναι ο Θεός, αλλά και με την άσκηση της ελευθερίας ως ζωής σε μια κοινωνία δικαιοσύνης και αγάπης με το συνάνθρωπο, στοιχεία που συμπικνώνονται έξοχα και διδάσκονται με τη βίωση του περιεχομένου της εορτής του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, ο οποίος αποτέλεσε το κατ' εξοχήν γεγονός της απελευθερωτικής επανασύνδεσης του ανθρώπου με το Θεό, καθώς η συγκατάθεση της Θεοτόκου στην πραγμάτωση της θείας ενανθρωπήσεως ως γεγονός άσκησης και πραγμάτωσης της ανθρωπι-

μας εβίαζον ή να γένωμεν θύματα της μαχαίρας, αποθνήσκοντες χριστιανοί, ή να ζήσωμεν τούρκοι, αρνηταί του Χριστού και οπαδοί του Μωάμεθ· **πολεμούμεν προς τους εχθρούς του Κυρίου μας και δεν θέλομεν πώποτε συγκοινωνίαν μετ' αυτών**», συμπληρώντας πως είναι καλύτερο «**να μην υπάρξη Έλλην εις τον κόσμον, παρά ν' ατιμάξη το κατ' εικόνα Θεού και ομοίωσιν, υπάρχων ανδράποδον του αναισθήτου Τούρκου, ενώ επλάσθη από τον Θεόν ελεύθερος**».

Η συνείδηση αυτή είχε καλλιεργηθεί στους συντελεστές της Επανάστασεως του 1821 ως αγώνα για την ελευθερία, διότι στην Ορθόδοξη Παράδοση, η ανθρωπίνη ελευθερία διαγράφεται μέσα στο πλαίσιο του θελήματος του Θεού, όχι μόνο ως προσωπική, αλλά και ως εθνική και κοινωνική, με συνέπεια η **εθνική ελευθερία να προσλαμβάνει στην πραγματικότητα έννοια θρησκευτική και θεολογική**. Ως τέτοια κατανοούσαν την επικείμενη ελευθερία και οι αγωνιστές του 1821, θεωρώντας

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ 1821

κι εκείνοι «**της ουρανίου εκείνης φωνής έν τούτω νικάτε, απόγονοι Ελλήνων οι χριστώνυμοι, και της ορθοδόξου Εκκλησίας ευσεβή τέκνα, και καταβάλλετε τους αθέους Αγαρηνούς**», ώστε να τύχουν «**της ποθητής ... ελευθερίας**».

Επειδή ακριβώς η Επανάσταση του 1821 κατανοήθηκε ευθύς εξ αρχής ως συνέχεια της μετά τον 11^ο αι. αντιστάσεως του Γένους για την απελευθέρωσή του από τον Οθωμανό δυνάστη, είχε και αυτή τις ίδιες ακριβώς θεολογικές κι εκκλησιαστικές προϋποθέσεις με τους προγενέστερους της απελευθερωτικούς αγώνες, γι' αυτό και ως αγώνας για την ελευθερία, προσέλαβε πρώτιστα εκκλησιαστικό χαρακτήρα και στηρίχθηκε στο ίδιο μ' εκείνους θεολογικό υπόβαθρο, εφόσον όλες οι προσπάθειες του Ελληνισμού για την αποτίναξη του οθωμανικού ζυγού, αποσκοπούσαν πρώτιστα στη διαφύλαξη της χριστιανικής του πίστης, στην οποία εμπεριέχονταν και η εθνική του συνείδηση και ταυτότητα, καθώς είναι γνωστό πως η απώλεια της πίστης κάποιου εκείνη την εποχή σήμαινε αυτόματα και την πολιτική του αφοραίωση. Έτσι, λόγω της ιστορικής συνέχειας του Γένους, αλλά και της ταυτότητας πίστης και εθνικής συνείδησης, δεν χρειάστηκε κάποια ιδιαίτερη θεολογική θεμελίωση η αναγκαιότητα και η αποστολή της Επανάστασεως του 1821, ούτε βέβαια κάποια ιδιαίτερη προετοιμασία κατά την περίοδο της δουλείας, ενώ ο προσδιορισμός ως ημέρας του ξεσηκωμού της εορτής του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στις 25 Μαρτίου, ως απαρχής της πολιτικής ελευθερίας του Ελληνισμού, αποτέλεσε φυσική συνέπεια του θεολογικού και εκκλησιαστικού υποβάθρου της επαναστάσεώς του. Γι' αυτό και δεν απαιτήθηκε επίσης η διατύπωση κάποιας ειδικής «θεολογίας της επανάστασης και απελευθέρωσης», καθότι υπήρχε δεδομένο ήδη το θεωρητικό και πνευματικό πλαίσιο κάθε τέτοιας προσπάθειας από την εποχή της Αυτοκρατορίας, αφού είναι αδιαμφισβήτητο το γεγονός, ότι η ορθόδοξη θεολογία και παράδοση ως συστατικό στοιχείο του Ελληνισμού είναι από τη φύση της φιλελεύθερη κι επαναστατική, έτσι ώστε να τεθεί ως κύριος σκοπός του Αγώνα, με απαρχή την εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, ο ευαγγελισμός και η πραγμάτωση της εκ Θεού ελευθερίας των Ορθοδόξων Ελλήνων. Και αυτό, διότι η ελευθερία κατά την ορθόδοξη παράδοση και συνείδηση, της οποίας διαχρονικό σύμβολο και έκφραση αποτελεί το γεγονός του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, είναι η φυσική κατάσταση της υπάρξεως του ανθρώπου ως δημιουργήματος του Τριαδικού Θεού. Επειδή ακριβώς η ανθρωπίνη ελευθερία συνιστά δημιουργικό στοιχείο του ανθρώπου και προσδιοριστικό γνώρισμα του ανθρώπινου προσώπου, λειτουργεί ως σχέση που πραγματώνεται στην κοινωνία με τον Θεό δια της ενοικήσεως της ακτίστου χάριτός Του στον άνθρωπο, πράγμα που συνιστά την πραγμάτωση και εγγυάται τη λειτουργία της αληθινής ελευθερίας στον άνθρωπο, όπως συνέβη με τη Κεχαριτωμένη Θεοτόκο Μαρία, η οποία με το «Ιδού η δούλη Κυρίου...» κατά τον Ευαγγελισμό, αποτύπωσε με τον πλέον σαφή τρόπο το γεγονός της επιθυμίας για την εν Χριστώ ελευθερία της και την ελευθερία του ανθρωπίνου Γένους.

Η απελευθέρωση του ανθρώπου δηλαδή, κατά την ορθόδοξη θεολογία, πηγάει κυρίως και κατ' εξοχήν από την αποκατάσταση της κοινωνίας με το Θεό, γεγονός που πραγματώνεται μέσω της τηρήσεως των εντολών Του, μεταθέτοντας τον άνθρωπο από τη δουλεία της αμαρτίας στην εν Χριστώ κοινωνία της ελευθερίας, πράγμα που σημαίνει την ουσιαστική του απελευθέρωση, αλλά και την προσπάθεια δημιουργίας μιας ελεύθερης κοινωνίας που πραγματώνεται στο γεγονός της Εκκλησίας και αντανakλάται ως ήθος και στάση ζωής στην Πολιτεία. Για το λόγο αυτό και ο Ρήγας στη «Δημοκρατική Κατήχηση», απαντώντας στο ερώτημα «**Τι εστίν ελευθερία**», παρατηρεί ότι «**Τούτο είναι του Θεού το ευμορφώτερον έργον· αλλά πρέπει να έχη πινάς καθαράν καρδιάν, διά να ευφραίνεται τας ευεργεσίας και χάριτας της ελευθερίας αυτής. Ας εκλαμπρύνωμεν λοιπόν την θυσίαν μας εν τω θυσιαστηρίω της αρετής και ας την λατρεύωμεν πάντοτε, χωρίς να την μινώμεν πώποτε**» προσδίδοντάς της ως πολιτικού γεγονότος και κοινωνικού αγαθού πρώτιστα θεολογικό χαρακτήρα, καθώς γνώριζε ότι στην ορθόδοξη παράδοση η ελευθερία αποτελεί πρώτιστα πνευματικό αγαθό και αρετή, η οποία εδράζεται στην καρδιά του ανθρώπου αλλά και προσδιορίζει, νοηματοδοτεί και καθοδηγεί την εξωτερική του στάση ζωής. Γι' αυτό κι επεδίωκε μια

νής ελευθερίας, επέφερε την είσοδο του Λόγου του Θεού στην κτίση, όπου ενεργεί ως ελευθερωτής, χαρίζοντας την ανάσταση και την ελευθερία στο ανθρώπινο γένος. Η συμμετοχή συνεπώς στην εκκλησιαστική λατρεία και η ακρόαση του κηρύγματος της αναστάσεως, καλλιεργούσε το ήθος της ελευθερίας στο υπόδουλο Γένος και ταυτόχρονα προετοίμαζε την πολιτική του απελευθέρωση.

Κήρυγμα πίστεως και ελευθερίας όμως, αναστατικό για τους υπόδουλους Ρωμηούς Έλληνες, που καλλιέργησε το θεολογικό υπόβαθρο του επικείμενου αγώνα τους, υπήρξε και το παράδειγμα των **Νεομαρτύρων**, οι οποίοι κατά τον άγ. Νικόδημο τον Αγιορείτη υπήρξαν «**παράδειγμα υπομνήης, εις όλους τους ορθοδόξους, οπού τυραννούνται υ-**

του Πρωτοπρεσβυτέρου

Ευαγγέλου Κ. Πριγκιπάκη, Δρ. Θ.

Καθηγητού του Πρότυπου Πειραματικού Γυμνασίου Πατρών

ποκάτω εις τον ζυγόν της αιχμαλωσίας». Οι Νεομάρτυρες, ως μέτοχοι της χάριτος του Θεού, προέβαλλαν με το μαρτύριό τους την συνεπέστερη για την Εκκλησία και αποτελεσματικότερη για το Γένος αντίσταση έναντι του Οθωμανού κατακτητή ως πράξη ύψιστης ελευθερίας, αναδεικνυόμενοι με τον αγώνα τους κατ' εξοχήν παραδείγματα ελευθερίας για τους υπόδουλους· μιας ελευθερίας που τροφοδοτούσε η πίστη και είχε επαναστατικό χαρακτήρα, γι' αυτό και **η ομολογία τους αποσκοπούσε στην έμπρακτη απόρριψη του τυράννου και την άμεση επιβεβαίωση της υπεροχής της δικής τους πίστewς, που περιέκλειε συνάμα μέσα της και το εθνικό τους φρόνημα**. Έτσι σ' όλη τη μακρά περίοδο της δουλείας, οι Νεομάρτυρες υπήρξαν «οι δημόσιοι καταφρονήτες της δύναμης του Οθωμανού κατακτητή», γι' αυτό και απέβησαν η μόνιμη παρηγοριά και το στήριγμα της συνειδήσεως των υποδούλων αδελφών τους, αλλά και «ενσάρκωσαν πληρέστερα από όλους την Ορθόδοξη Παράδοση ως συστατικό στοιχείο του Γένους, διότι διακρίθηκαν όχι μόνο για τον ηρωισμό τους αλλά για την αγιότητα και πνευματικότητά τους, που αποδεικνύονταν με τα θαύματα τα οποία συνόδευαν το μαρτύριό τους, καταδεικνύοντας το γεγονός της ελευθερίας στην αυθεντική του έκφραση και μορφή». Με τον τρόπο αυτό, όπως συμπεραίνει ορθά ο Απ. Βακαλόπουλος, «**επί τέσσερις ή και πέντε αιώνες η Ορθόδοξη Εκκλησία ήταν για τους υποδούλους το πνευματικό πλαίσιο μέσα από το οποίο εκφραζόταν η εθνική τους συνείδηση, ολόκληρος ο κόσμος τους, που έκλινε μέσα τους το ένδοξο παρελθόν και τις ελπίδες της απολυτρώσεως**», η οποία ως αγώνας υπέρ της πίστεως και της πατρίδος θα είχε εκκλησιαστικό υπόβαθρο και θεολογικό χαρακτήρα. Για το λόγο αυτό και κάθε αγώνας για ελευθερία, κατανοούνταν στη συλλογική εθνική συνείδηση ως θρησκευτική πράξη, κάτι που αποτυπώνει με ενάργεια ο πρόεδρος της Τρίτης Εθνοσυνελεύσεως Γεώργιος Σισίνης παραθέτοντας άριστα τις θεολογικές προϋποθέσεις της ελευθερίας του ανθρώπου, ως εξής:

1. Ο άνθρωπος ως θείο δημιούργημα είναι ελεύθερος και οφείλει να διεκδικεί και να υπερασπίζεται με τη θεία συμπαράσταση την πολιτική του ελευθερία. Γι' αυτό και τόνιζε: «Ως πλάσματα του Θεού, ως άνθρωποι έχοντες τ' αυτά δικαιώματα, όσα ο Θεός εχάρισεν εις τον άνθρωπον, πολεμούμεν προς τους αρπακτήρας διά την γην μας, διά την πατρίκην κληρονομίαν μας, διά την φιλάττην πατρίδα μας· πολεμούμεν προς τους φονείς, προς τους δημίους, διά την φυσικήν μας ύπαρξιν, διά τα τιμώτατα, τ' ακριβά των καρδιών μας αντικείμενα· γονείς, γυναίκα, παρθένους, φίλτατα τέκνα· πολεμούμεν προς τους ληστές Οθωμανούς διά τας ιδιοκτησίας μας, διά τους καρπούς των κόπων και των ιδρώτων μας».

2. Για να εξασφαλίσει την πολιτική του ελευθερία, ως δώρο του Θεού, ο ορθόδοξος Έλληνας θα έπρεπε να υπερασπιστεί πρώτιστα την χριστιανική του πίστη, που είναι το θεμέλιο, η εγγύηση και η προϋπόθεση ορθής βίωσης και άσκησης της πολιτικής του ελευθερίας. Γι' αυτό και υποστήριζε: «Ως χριστιανοί, ούτε ήσαν, ούτε είναι δυνατόν να πειθαρχήσωμεν δεσποζόμενοι από τους θρησκομανείς Μωαμεθανούς, οι οποίοι κατέσχιζον και κατεπάτουν τας αγίας εικόνας, κατεδάφιζον τους ιερούς ναούς, καταφρόνουν το ιερατεϊόν, εβλασφήμουν, υβρίζοντες το θεϊόν όνομα του Ιησού, του τιμίου σταυρού, και

την επανάστασή τους ως εθνική παλιγγενεσία, δηλαδή απελευθερωτικό αγώνα θυσίας, ο οποίος είναι δυνατός και θα έχει επιτυχία μόνο αν επιτευχθεί πρώτα η εσωτερική απελευθέρωση του ανθρώπου και αποκτήσει το ορθόδοξο ήθος της ελευθερίας. Έτσι, οι υπόδουλοι Έλληνες δεν αναζήτησαν ιδεολογικά στηρίγματα για την επανάστασή τους αλλού, όπως διατείνεται η νεοελληνική ιστοριογραφία, διότι με αυτήν εξέφραζαν τον ορθόδοξό τους φρόνημα, **«στο οποίο συνυφάνονταν ο Θεός με την επανάσταση και η Ορθοδοξία με την ελευθερία»**. Γι' αυτό και στα κείμενα του αγώνα η **Επανάσταση νοείται ως «βουλή του Θεού**», καθότι Εκείνος είχε αποφασίσει την απελευθέρωση του Γένους. Αυτός είναι και ο λόγος που τα γεγονότα του αγώνα προσεγγίζονται στις πηγές με βάση τη θεολογική ερμηνεία της ιστορίας, η οποία είναι το πεδίο που εκδηλώνεται τόσο η αγάπη του Θεού, όσο και η ελευθερία του ανθρώπου ως τέκνου του Θεού, με συνέπεια η πορεία του ιστορικού βίου του Γένους «να είναι ευθυγραμμισμένη με την εσχατολογική προοπτική και να κατευθύνεται από το Θεό». Από τα κείμενα μάλιστα καταδεικνύεται σαφώς και το ιδεολογικό και πνευματικό στίγμα του αγώνα που είναι κατ' εξοχήν εκκλησιαστικό και θεολογικό, καθώς η Επανάσταση, «ως ελεύθερη ενεργητική εκδήλωση των Ελλήνων, εξαρτάται από την δράση τους, κυρίως όμως από την συγκατάθεση και τη βοήθεια του Θεού», διότι όπως τόνιζε ο Αθανάσιος Διάκος «**έπειτα από τετρακοσίων χρόνων σκληρή σκλαβιά, ο Θεός ευσπλαχνισθείς απεφασίσε να μας δώσει την ελευθερίαν**», γι' αυτό κι είχαν την πεποίθηση, ότι ο αγώνας τους αποτελεί έκφραση της αρμονικής συνεργασίας της Πρόνοιας του Θεού με την ελευθερία του ανθρώπου. Η Επανάσταση παρουσιάζεται με τον τρόπο αυτό ως έργο της συνέργειας του Θεού και των Ελλήνων, κάτι που αποτυπώνεται σε όλες τις πηγές του αγώνα, στις οποίες, όπως συνέβαινε και κατά την περίοδο της Αυτοκρατορίας, «ο Θεός παρουσιάζεται να διαποτίζει, ως υπερβατικός παρόντας της Ιστορίας, τη σκέψη και να ενισχύει την επαναστατική προσπάθεια των Ελλήνων, εμφανιζόμενος μάλιστα ως «Θεός της Ελλάδος» ή «Θεός των Ελλήνων», των οποίων η απελευθέρωση περιγράφεται ως «η βουλή του Θεού», «η βολή του Υψίστου», «η θεία θέλησις», «η θεία ευδοκία», «αι θείαι αποφάσεις» ή «η υπογραφή του Θεού»». Επειδή ακριβώς είναι θέλημα Θεού να απελευθερωθεί το Γένος με την Επανάσταση εναντίον του Οθωμανού κατακτητή, «θα δράσει «η θεία δικαιοσύνη», «η θεία δίκη» και «το κρίμα του Θεού», ενώ η απόκτηση της ελευθερίας θα αποτελέσει απτή παρουσία και ενέργεια της «αγάπης του Θεού», καθώς θα είναι «η άρρητος ευεργεσία» και «το έλεος του Υψίστου» προς το λαό του, διότι η απελευθέρωση οφείλεται στη «θεία δύναμη» και τη «θεία παντοδυναμία», γι' αυτό και είναι απαραίτητη για τη νίκη «η θεία βοήθεια», «η βοήθεια του Θεού», «η βοήθεια του Υψίστου», «η θεία αντίληψις», «η θεία πρόνοια» και «η θεία χάρις». Έτσι, ο Γεώργιος Καραϊσκάκης μαζί με άλλους οπλαρχηγούς της Ρούμελης, σε κοινό έγγραφο τους προς «την Σεβαστάτην Διοίκησιν των Ελλήνων εις Ναύπλιον» το 1825, γράφουν ότι «**ο Θεός αποφάσισε να ελευθερωθώμεν από τας χείρας τοιούτων αντιθέων διδασκάλων, των Τούρκων**», κάτι που τονίζει και ο Μακρυγιάννης υποστηρίζοντας, ότι «**ο Θεός θέλησε να κάμει νεκρανάστασιν εις την γαθήν μου, να την λευτερώσει από την τυραγνίαν των Τούρκων**», καθώς, όπως υποστήριζε ο Κολοκοτρώνης, ο Θεός έβαλε την υπογραφή του για την ελευθερία της Ελλάδος και δεν την παίρνει πίσω. Αλλά και ο Οδυσσεάς Ανδρούτσος, σε γράμμα του προς τους Γαλαξειδιώτες στις 22 Μαρτίου 1821, με το οποίο τους παρακινούσε να ξεγερθούν, τους τόνιζε να «**ρωτήσουμε την καρδιά μας και ό,τι μας απανταχάινει ας το βάλωμε γρήγορα σε πράξιν, και ας είμεθα αδέρφια, βέβαιοι το πως ο Χριστός μας ο πολυαγαπημένος θα βάλει το χέρι πάνω μας**». Ο Χριστός, ως ο ενανθρωπήσας Θεός και ελευθερωτής, θα συνδράμει και στην απόκτηση της πολιτικής ελευθερίας του πιστού λαού του, καθώς οι επαναστάτες αγωνιστές είναι «**στρατιώτες του Χριστού**» κατά το Μακρυγιάννη, σύμφωνα με τον οποίο «**όπως ο Χριστός μας δεν νικείται ποτές, έτσι και εμείς οι χριστιανοί δεν νικώμαστε ποτές**», γι' αυτό και τους τόνιζε πως στις μάχες για την ελευθερία «**ο Χριστός νικά. Και μεις που μ'αστε παιδιά του θα νικήσουμε με τη δικιά του δύναμη**». Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο η **επανάσταση των ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ**

Θυρανοίξια του ανακαινισθέντος Ιερού Ναού Παμμεγίστων Ταξιαρχών Λακκωμάτων



Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, ετέλεσε τα θυρανοίξια του ανακαινισθέντος μετά τον καταστροφικό σεισμό του 2008, του μεγαλοπρεπούς Ναού, των Παμμεγίστων Ταξιαρχών στο χωριό Λακκώματα Πατρών, το περ. Σάββατο 29 Μαρτίου 2014.

Μετά τον αγιασμό και τα θυρανοίξια ο Σεβασμιώτατος μίλησε με λόγια επαινετικά και με πατρική αγάπη στους λιγοστούς κατοίκους που έχουν απομείνει στο χωριό, για τον θερμό λόγο ζήτησε τους για την Εκκλησία και για τον Ναό

του χωριού τους.

Ευχαρίστησε όλους όσοι συνεργάστηκαν για να αποκατασταθεί ο σεισμόπληκτος Ναός πλήρως και να παραδοθεί στην Θεία Λατρεία λαμπρότερος από πρώτα.

Επίσης ευχαρίστησε και όσους κατάγονται από τα Λακκώματα και μένουν στην Πάτρα και άλλα μέρη, και δεν ξεχνούν το χωριό τους.

Ετόνισε ότι πρέπει να αγαπάμε τον τόπο της καταγωγής μας σαν τα μάτια μας και να μεταδώσουμε αυτή την αγάπη και στα παιδιά μας γιατί στα χωριά μας

είναι οι ρίζες μας, η παρὰδοσή μας, εκεί ανασαίνει η Ελλάδα.

Μετά την Ιερά Ακολουθία και το κήρυγμα, ο Σεβασμιώτατος χαιρέτησε ένα προς ένα μικρούς και μεγάλους και ευλόγησε τα παρατεθέντα λιτά και νησίστιμα κεράσματα.

ΟΙ ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΝΑΟ ΤΟΥ ΑΓΙΩΝ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ

Ο υπεύθυνος μηχανικός του έργου κ. Δημήτριος Αλεξάκης μας επισήμανε τις τέσσερις καινοτόμες επεμβάσεις που έγιναν στον εν

λόγω Ναο - μνημείο:.

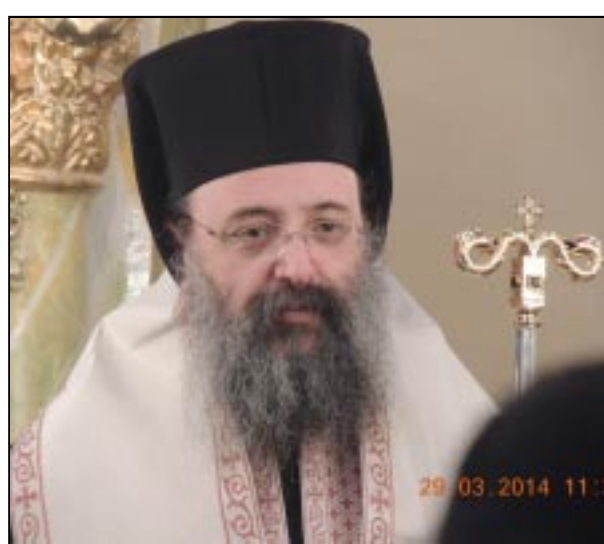
1. Είναι ο πρώτος ναός μετά το Επισκοπείο που χρησιμοποιήθηκε, φυσική υδραυλική άσβεστος, μαζί με θηραϊκή γη, τριμμένο κεραμίδι κ.α., το γνωστό βυζαντινό κουρασάνι, εξέλιξη του αρχαίου Ρωμαϊκού (τσιμέντου).

2. Στο εσωτερικό του Ναού χρησιμοποιήθηκε πλέγμα - δίχτυ ανθρακονημάτων (T,R,M) με την προσθήκη βλίστρων και θυσάνων στην τοιχοποιία, με αποτέλεσμα, χωρίς να μικρύνει ο χώρος του εσωτερικού της εκκλησίας - διότι το εσωτερικό πάχος δεν ξεπερνά τον έναν πόντο - αντικαθιστά τοιχίο πάχους 10 εκατοστών με οπλισμό F/των 14 ανά 10 εκατοστά.

3. Είναι μεταλλικό συνάζ, το οποίο έχει πάχος 12 χιλιοστά και πλάτος 50 εκατοστά, περιμετρικά της στέψης της τοιχοποιίας, το οποίο παρακολουθεί τους σεισμικούς κυματισμούς χωρίς να καταστρέφει την τοιχοποιία.

4. Μένει να πραγματοποιηθεί, η περιδέρση του Ναού σε δύο σειρές με αφανή αγκύρια.

Κάθε μία από τις τέσσε-



ρις επεμβάσεις αυτές, προσδίδει στην αντοχή της κατασκευής του Ναού από 200 έως 300% αποτέλεσμα το συνολικό άθροισμα των επεμβάσεων να αυξάνει την αντοχή περισσότερο από 700%. Και αυτό με την προϋπόθεση δεν έχει γίνει καμία επέμβαση που να προσβάλει το μνημείο, διότι οι περισσότερες από τις επεμβάσεις αυτές είναι αναστρέψιμες, σύμφωνα με την χάρτα της Βενετίας.



Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 12η ΣΕΛΙΔΑ

υπόδουλων Ρωμηών, ως απελευθερωτικός αγώνας, αποτέλούσε στην πραγματικότητα εκκλησιαστικό γεγονός, το οποίο αρχίζει από το Θεό, που αποφάσισε την ελευθερία των Ελλήνων, προετοιμάζεται με την συμπαράστασή Του, κηρύσσεται ως θρησκευτική πράξη με τελετουργικό εντός των ναών, διεξάγεται με τη θεία συμπαράσταση και ολοκληρώνεται με πανηγυρικές διακηρύξεις στο όνομά Του και με ευχαριστήριες δοξολογίες προς το Θεό. Ο Θεός είναι εκείνος που ολοκληρώνει πάντοτε την προσπάθεια των αγωνιστών, καθώς όπως τόνισε ο Μακρυγιάννης στον Γκόρντον, όταν πολέμησαν τον Κιουταχί στον Πειραιά, σ' εκείνη την περίπτωση «θα γίνει ο Θεός αρχηγός», ενώ όταν του αντέτεινε το τι θα κάνουν μπροστά στο πλήθος των Τούρκων, του απάντησε ότι «είναι ο Θεός αρχηγός, και θα κάνει ο ίδιος». Αλλά και στην παρατήρηση του Δεριγνύ, ότι οι οχυρώσεις στους Μύλους είναι αδύνατες, ο Μακρυγιάννης του απάντησε, ότι μπορεί να «είναι αδύνατες οι θέσεις κι εμείς, όμως είναι δυνατός ο Θεός όπου μας προστατεύει». Η πεποίθηση την αγωνιστών του 1821 συνεπώς ήταν απόλυτη, ότι πηγή και εγγυητής της επιθυμίας τους για ελευθερία ήταν ο Θεός και η απόκτησή της έργο δικό Του, καθώς από την αγάπη και την πρόνοιά Του εξαρτήθηκε η αποτελεσματικότητα του Αγώνα τους, πράγμα που μαρτυρεί ο κυβερνήτης Ιωάννης Καποδίστριας, προς το τέλος της Επανάστασης, απευθυνόμενος προς την Τέταρτη Εθνοσυνέλευση (1829), ως εξής: «**Ας δοξάζωμεν ολοψύχως τον Ύψιστον Θεόν! Ας ευλογήσωμεν το Άγιον Αυτού όνομα (...). Η ευσπλαγχνία του διά θαυμάτων έσωσε την Ελλάδα: ας έμμεθα άρα ενδομύχως πεπεισμένοι, ότι δεν εθαυματούργησεν ματαιώς**», κάτι που μαρτυρεί σαφώς τον θεολογικό χαρακτήρα του Αγώνα για την ελευθερία.

Το εκκλησιαστικό υπόβαθρο και το θεολογικό χαρακτήρα του αγώνα όμως καταδεικνύει και η όλη στάση των αγωνιστών κατά τη διάρκειά του, οι οποίοι ζούσαν έντονη πνευματική ζωή όπως και οι πρόγονοί τους κατά την αυτοκρατορική εποχή με νηστείες, προσευχές και θεία Μετάληψη. Στις διηγήσεις του Αγώνα διασώζεται πλήθος πληροφοριών για τις νηστείες των αγωνιστών, από τις οποίες είναι χαρακτηριστικότερη είναι η πληροφορία του Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, ότι «**εκείνην την ημέρα ήτον Παρασκευή, και έβγαλα λόγον ότι πρέπει να νηστεύωμεν όλοι διά δοξολογίαν εκείνης της ημέρας, και να δοξάζεται το όνομα του Θεού εις αιώνας αιώνων έως ου στέκει το έθνος, διατί ήτον η ελευθερία της πατρίδος...**». Οι αγωνιστές επίσης προσεύχονταν πάντοτε πριν και κατά τη διάρκεια των μαχών, όπως ο Καραϊσκάκης στο μοναστήρι του Αγίου Σεραφείμ, ο Κολοκοτρώνης στην Παναγία στο Χρυσοβίτσι, ο Γώγος Μπακόλας στην Αγία Παρασκευή, αλλά και ο Μακρυγιάννης, μετά την αίσια έκβαση της μάχης μαζί με τους συναγωνιστές του. Οι αγωνιστές όμως δεν παρέλειπαν και τον εκκλησιασμό τους, ενώ εξομολογούνταν και κοινωνούσαν των αχράντων μυστηρίων πολύ συχνά για ενίσχυση στον αγώνα τους. Χαρακτηριστική είναι η διήγηση του καπετάν Μακρή στο βασιλιά Όθωνα, για τη δράση του μεσολογγίτη ιερέα, παπα- Παναγιώτη, ο οποίος «**Από την αρχή του κλεισμού στο Μισολόγγι, (...) η μόνη δουλειά που έκανε, ήτανε καθώς επιάνετο το τουφέκι και ήτανε αυτό καθημερινό, είτε μέρα ήτανε είτε νύχτα, έτρεχε στην Εκκλησία, έπαιρνε το δισκοπότηρο στα χέρια του και ξεσκούφωτος με το φαναράκι του επήγαινε από τάπητα σε τάπητα και μεταλάβαινε τους ψυχομαχούντες και**

τους παρηγορούσε με καλά λόγια και εγκαρδίωνε τους άλλους να πολεμούν με όρεξιν και με ψυχήν διά να έχουν την βοήθειαν του Θεού».

Στην κατάδειξη, τέλος, του εκκλησιαστικού χαρακτήρα του Αγώνα, σπουδαία θέση εκτός από τα κείμενα κατέχουν και τα σύμβολά του, μέσω των οποίων αποκαλύπτεται η ορθόδοξη υποδομή των πρωταγωνιστών του, καθώς στη συντριπτική τους πλειοψηφία είναι εκκλησιαστικά, όπως ο σταυρός και οι εικόνες του Χριστού, της Παναγίας, διαφόρων Αγίων, κυρίως στρατιωτικών, όπως του Αγίου Γεωργίου, του Αγίου Δημητρίου, του Αγίου Κων/νου και της Αγίας Ελένης. Ο σταυρός όμως είναι το κεντρικό σύμβολο των αγωνιστών. Τα έγγραφα «καθιερώσεως» και «αφιερώσεως» των Φιλικών φέρουν απαραίτητα το σημείο του Σταυρού, ενώ οι σημαίες, οι σφραγίδες και τα παράσημα είναι όλα «σταυροφόρα». Ειδικά για τις σημαίες της Επανάστασης, που άλλοτε αναφέρονται ως «σημαίες του σταυρού», άλλοτε ως «σταυροφόρες σημαίες» και άλλοτε ως «σημαίες της ελευθερίας», ο Γραμματέας του Γενικού Αρχηγού της Πελοποννήσου, Μιχαήλ Οικονόμου τονίζει, ότι «**σημαία της επανάστασεως» και «σημαία του σταυρού» ήταν εκείνη την εποχή «ταυτόσημος», καθότι ο σταυρός ως σύμβολο εξέφραζε την απόλυτη πεποίθηση, την πεμπουσία της σταυρικής θυσίας, που είναι η ανάσταση και η απολύτρωση**. Η λύτρωση του ανθρώπου με τη σταυρική θυσία και την ανάσταση του Χριστού έχει όμως εθνικές προεκτάσεις και συνέπειες, γι' αυτό και ο σταυρός, που ανέβη το σύμβολο της απολυτρώσεως του ανθρώπινου γένους, χρησιμοποιήθηκε συνειδητά ως σύμβολο του Αγώνα υπέρ της πίστεως και της ελευθερίας της πατρίδος, αφού «**η εσωτερική λύτρωση και η εξωτερική απελευθέρωση αποτελούν την ουσία της Ορθοδοξίας**». Η σημαία της Επανάστασεως του 1821 ταυτίστηκε με τη σημαία του Σταυρού συνεπώς, διότι ήθελε να καταδείξει την ταύτιση του «πάσχοντος Γένους» με τον «πάσχοντα Χριστό», αλλά και την «ανάσταση του Χριστού και του ανθρώπινου γένους» με την ανάσταση του Γένους των Ορθοδόξων Ελλήνων, ο Αγώνας για την οποία είχε σαφή εκκλησιαστικό χαρακτήρα, γεγονός που οδήγησε το Φ. Κόντογλου να τον χαρακτηρίσει εύστοχα «**αγιασμένη επανάσταση**», τονίζοντας ότι η ελληνική Επανάσταση του 1821 υπήρξε η πλέον πνευματική επανάσταση που έγινε ποτέ στο κόσμο. Και αυτό, «**διότι για τις περισσότερες επαναστάσεις, οι αιτίες που τις κάνουν να ξεσπάσουνε σταθίκανε υλικές, και η ελευθερία που επιδιώξανε ήτανε προορισμένη να ικανοποιηθεί μονάχα υλικές ανάγκες. Η ελληνική όμως Επανάσταση είχε μεν για αιτία και τις υλικές στερήσεις και την κακοπάθηση του κορμιού, όπως η κάθε επανάσταση, αλλά, απάνω απ' αυτές τις αιτίες, είχε και κάποιες που είναι καθαρά πνευματικές. (...). Η σκλαβιά που έσπρωξε τους Έλληνες να ξεσηκωθούνε καταπάνω στο Τούρκο δεν ήτανε μονάχα η στέρηση και η κακοπάθηση του κορμιού, αλλά, απάνω απ' όλα, το ότι ο τύραννος ήθελε να χαλάσει τη πίστη τους, μολιζοντάς τους από τα θρησκευτικά χρέη τους, αλλάζοπισίζοντάς τους και σφάζοντάς ή κρεμάζοντάς τους, επειδή δεν αρνιόντανε τη πίστη τους για να γίνουνε μωχαμετάνοι. Για τούτο είναι αγιασμένη η ελληνική Επανάσταση, κι αγιασμένοι οι πολεμιστές της, όπως ήτανε αγιασμένοι όσοι πολεμήσανε μαζί με τον Κωνσταντίνο Παλαιολόγο, κατά το πάρσιμο της Πόλης, καταπάνω στον ίδιο οχτρό της πίστης τους**».

(Γ' Μέρος - Τέλος)



ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΗΣ: ΕΝΟΡΙΑ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΕΓΛΥΚΑΔΟΣ

ΛΑΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΔΡΟΜΟΥ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

Για πρώτη φορά στα χρονικά, η τοπική μας Εκκλησία διοργανώνει Μικτό Λαϊκό Αγώνα Δρόμου 5.500 μέτρων εντός της πόλεως των Πατρών.

Συγκεκριμένα, υπό την αιγίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών, την Κυριακή (του Θωμά) 27 Απριλίου (11.30 π.μ.), η ενορία του Αγίου Ανδρέου Εγλυκάδος, με τις ευχές και τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, διοργανώνει Μικτό Λαϊκό Αγώνα Δρόμου που θα έχει αφετηρία τον Ιερό Ναό και θα ακολουθηθεί η εξής διαδρομή.

Ιερός Ναός Αγίου Ανδρέου - οδός Εγλυκάδος - ΚΕΤΧ - 12ου Συντάγματος - πλατ. Ταμπαχάνων - πλατ. Μαρούδα - Καλαβρύτων - Πατρών Κλάους - Ελευθερίου Βενιζέλου και τερματισμός στον Ιερό Ναό των Μυροφόρων.

Ο αγώνας θα είναι εις μνήμη του αιμνήστου Γέροντος π. Δημητρίου Αθανασόπουλου, εφημέριου της ενορίας επί πολλά έτη, έχοντας επιδείξει σπουδαίο πνευματικό και κοινωνικό έργο.

Επίσης, έπαθλο θα δοθεί σε κατηγορία νικητών στην μνήμη του αξεχάστου Εγλυκαδιώτη δρομέα, Πρωταθλητού Ελλάδος και Βαλκανιονίκου, Πέτρου Παπαγεωργίου, που κοιμήθηκε σε νεαρά ηλικία μετά από ατύχημα στο Αίγιο, το 1982.

Πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής θα είναι ο Σε-

βασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, ενώ, συμμετάσχουν ο π. Κων/νος Αθανασόπουλος (εφημέριος της ενορίας) ο πρόεδρος του ΣΕΓΑΣ Δυτ. Ελλάδος κ. Ευάγγελος Τζελάτης, ο παλαιός αθλητής στίβου της Εθνικής Ομάδος και της Παναχαϊκής - δημοσιογράφος κ. Ηλίας Σωτηρόπουλος, η κα Γεωργία Μητρογιάννη προϊσταμένη Γραφείου Φυσικής Αγωγής Β' Εκπαίδευσης, και ο παλαιός δρομέας της ομάδος "Πάτριαι" - εκδότης κ. Αλέξανδρος Κολλιόπουλος.

* Θα τιμηθεί ο Πατρινός 3ος Παγκόσμιος νικητής των 200 μ. Γεώργιος Παναγιωτόπουλος ο πρώην Πρωταθλητής Ελλάδος - Βαλκανιονίκης του μααραθωνίου δρόμου, Νικόλαος Αργυρόπουλος, ο πρώην Πρωταθλητής Ελλάδος στον Μαραθώνιο Δρόμο, Θεοφάνης Τσιμιγκάτος, και η Πατρινή Πρωταθλήτρια Ελλάδος και 1η Μεσογειονίκης 2013 στην Κωνσταντινούπολη, Νόρα Δράκου.

* Στους τρεις πρώτους νικητές ανά κατηγορία θα δοθούν κύπελλα και μετάλλια, ενώ σε όλους τους συμμετάσχοντες αναμνηστικό μετάλλιο και μπλούζα συμμετοχής.

* Μετά το πέρας του αγώνος στον αύλειο χώρο του Ναού των Μυροφόρων θα υπάρχει πολιτιστικό πρόγραμμα με παραδοσιακούς χορούς και τραγούδια, ενώ στους δρομείς θα δοθεί πλούσιο κέρασμα.

* Η Συμμετοχή είναι ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ.

ΔΗΛΩΣΤΕ ΣΥΝΤΟΜΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 6979694309 π. Κων/νος Αθανασόπουλος, 6985874775 κ. Ηλίας Σωτηρόπουλος, 6942507002 κ. Αλέξανδρος Κολλιόπουλος.

Ο Συντονιστής Επιχειρήσεων Περιφερειακών Πυροσβεστικών Διοικήσεων (ΠΕ.ΠΥ.Δ.) Δυτ. Ελλάδας, Πελοποννήσου & Ιονίων Νήσων, Υποστράτηγος Ιωάννης Καρατζιάς, στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πατρών κ.κ. Χρυσόστομο

Την Δευτέρα 31.03.2014 επεσκέφθη τον Σεβ. Μητροπολίτη Πατρών κ.κ. Χρυσόστομο, ο νέος Συντονιστής των Περιφερειακών Πυροσβεστικών Διοικήσεων, (ΠΕ.ΠΥ.Δ.) Δυτ. Ελλάδας, Πελοποννήσου & Ιονίων Νήσων, Υποστράτηγος Ιωάννης Καρατζιάς, ο οποίος ανέλαβε προ δύο ημερών τα καθήκοντά του στην Πάτρα.

Η χαρά τόσο του Σεβασμιωτάτου, όσο και του κ. Συντονιστού ήταν πολύ μεγάλη κατά την συνάντηση, όπως και η συγκίνηση, αφού είναι συντοπίτες και τους συνδέουν πνευματικοί δεσμοί από παλιά, όταν ο Σεβασμιώτατος υπηρετούσε ως Ιεροκήρυκας στην Τρίπολη και ως Ιερέυς ευλόγησε τον γάμο του κ. Συντονιστού και της συζύγου του Μαρίας.

Ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε στον κ. Καρατζιά, κάθε ευλογία στην καινούργια του θέση, δύναμη και ενίσχυση παρά Κυρίου.

Επίσης ευχήθηκε τόσο σε αυτόν όσο και στο Πυροσβεστικό Σώμα να μη χρειαστεί να κινδυνεύσουν ποτέ.

Μακάρι να μη έχωμε φωτιές στον τόπο μας και στην Πατρίδα μας.

Τέλος ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε τον έπαινο και τις ευχαριστίες του προς το Πυροσβεστικό Σώμα για τις πολλές και πολύτιμες υπηρεσίες που προσφέρουν στον τόπο μας και στην Πατρίδα μας.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ
ΜΑΡΙΝΗΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το ερχόμενο Σάββατο του Λαζάρου, 12 Απριλίου το απόγευμα, θα τελεσθεί στις 6.00 μ.μ. η Ακολουθία του Εσπερινού και εν συνεχεία εκδήλωση σε συνεργασία με τον Σύνδεσμο Φίλων του Αγίου Όρους "Η Πλατυτέρα".

Κατά την διάρκεια της εκδηλώσεως θα προβληθεί βίντεο διάρκειας μίας ώρας περίπου με θέμα: "Πάσχα στο Άγιο Όρος".

Ο π. Γεώργιος Μεταλληνός
στο Αγγίνιο

Η Ιερά Μητρόπολις Αιτωλίας και Ακαρνανίας ανακοινώνει ότι στην εκδήλωση της Σχολής Γονέων που θα πραγματοποιηθεί την προσεχή Δευτέρα 7 Απριλίου 2014 και ώρα 18:30' στο Παπαστράτειο Μέγαρο της Γυμναστικής Εταιρείας Αγγινίου θα μιλήσει ο αιδεσιμολογιώτατος πρωτ. Γεώργιος Μεταλληνός, Ομότιμος Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής Αθηνών. Το θέμα που θα αναπτύξει είναι: «Εισαγωγή στη Μεγάλη Εβδομάδα».

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
"ΠΑΘΗ ΚΥΡΙΟΥ

Από την Τετράφωνη ανδρική
χορωδία του Ι.Ν. Παντανάσσης
Πατρών "Γεώργιος Ν. Τριάντης"

ΔΕΥΤΕΡΑ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ
ΠΑΤΡΩΝ, ΩΡΑ 19.30



ΑΚΡΟΤΗΡΙΟΥ 17
ΨΑΡΟΦΑΙ ΠΑΤΡΑΣ



ΤΗΛ.: 2610/321.511 -
ΟΙΚΙΑΣ 2610/310.317
& ΚΙΝ.: 6945/795.725

"ΚΡΗΝΗ"

- * Μεγάλη ποικιλία σπιτικών φαγητών
 - * Σπεσιαλιτέ σπιτικές πίτες
 - * Νηστίσιμα
 - * Τρόφιμα και σε πακέτο
- Παντοκράτορας 57**
Ανοικτά μεσημέρι - βράδυ
Τηλ.: 2610/621.147 - άνω Πόλη ΠΑΤΡΑ



AUTO ELECTRIC CENTER

ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΝΤΑΛΑΚΤΙΚΩΝ-ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΕΙΟ ΑΥΤ/ΤΩΝ

www.automintzas.gr

AutoMintzas - Auto Electric Center

Κολοκοτρώνη 1, Ν. Σούλι Πατρών, Τηλ./Φαξ: +30 2610.641.860

E-mail: info@automintzas.gr

Ασημίνα Ζανιά Τσιμάρ

Ιατρός - Πνευμονολόγος



Αγίου Ανδρέου 195, Πάτρα

Τηλ.: 2613011057

Κιν: 6973417616

e-mail: azaniatsimara@gmail.com

Η ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

και ο Πνευματικός & Πολιτιστικός Σύλλογος

«ΠΑΝΥΜΝΗΤΟΣ»

συνδιοργανώνουν το Ορατόριο

«Πορεία στο ΘΕΙΟ ΠΑΘΟΣ»

υπό την αιγίδα της

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΕΤΡΟΣ ΓΑΪΤΑΝΟΣ



Συνεδριακό Κέντρο Πανεπιστημίου Πατρών
Τετάρτη 9 Απριλίου 2014 στις 20:00

Καλ. Επιμέλεια: ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Διατίθενται εισιτήρια: Βιβλιοπωλείο DISCOVER Πατρέως 30
Ζαχαροπλαστείο EDELVAIS Πλ. Αγ. Σοφίας



Επικοινωνιακή υποστήριξη

ΕΝΑΡΞΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗΣ ΜΟΝΑΔΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΠΕΔΥ

Με αγιασμό, τον οποίο ετέλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, άρχισε την λειτουργία της η Νομαρχιακή Μονάδα Υγείας του πρώην ΕΟΠΥΥ, τώρα ΠΕΔΥ, στο κτίριο της περιοχής Αγίου Αλεξίου Πατρών.

Στον σύντομο χαιρετισμό του, ο Διευθυντής κ. Ιωάννης Μουτούσης, ευχαρίστησε θερμά τον Σεβασμιώτατο για την παρουσία του και την ευλογία του, κατά την ξεχωριστή ημέρα, όπως την χαρακτήρισε, της επαναλειτουργίας της Νομαρχιακής Μονάδας Υγείας της περιοχής Αγίου Αλεξίου. Ευχαρίστησε επίσης και όλους τους παρισταμένους και ετόνισε: «Ξεκινάμε με αισιοδοξία και με μεγάλες ελπίδες, παρ' όλες τις ελλείψεις». Απευθυνόμενος δε στον Διοικητή της 6ης ΥΠΕ κ. Παναγιώτη Κατσιβελα, τον κάλεσε να είναι συμπαραστάτης στην όλη προσπάθεια, «προκειμένου να επιλυθούν όλα τα



προβλήματα και να προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας στους πάσχοντες συνανθρώπους μας, οι οποίοι τελευταία έχουν ταλαιπωρηθή πάρα πολύ».

Ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε στον Διευθυντή κ. Μουτούση, στους ιατρούς, τους νοσηλευτές και το λοιπό προσωπικό, δύναμη, υγεία, κάθε ευλογία από τον Θεό και υπομονή στην άσκηση των πολυευθύνων καθηκόντων τους, και τους ευχαρίστησε για την προσφορά τους στην τοπική κοινωνία και γενικότερα.

Παρόντες ήσαν ο Διοικητής της 6ης ΥΠΕ κ. Παναγιώ-



της Κατσιβελας, η Υποδιοικήτρια κ. Λένα Αλμπάνη και το υπόλοιπο προσωπικό της Περιφέρειας, ο Διοικητής του ΠΓΝΠ «Παναγία η Βοήθεια» κ. Χαράλαμπος Μπονάνος, ο Διευθυντής της Μονάδος περιοχής Αγίου Αλεξίου κ. Καρώνης, ο Αναπλ. Διευθυντής της Μονάδος Ανω Πόλεως κ. Γρηγόριος Μαρκέτος, ο Πρόεδρος του Συλλόγου των Ιατρών του ΠΕΔΥ Πατρών κ. Απόστολος Σωτηρούδης, ο Πρόεδρος του Συλλόγου του Επιστημονικού Προσωπικού του ΠΕΔΥ Πατρών κ. Λεωνίδας Βιτωράτος, και πολλοί άλλοι.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ



Πρόγραμμα Ιερών Ακολουθιών κατά την Μ. Τεσσαρακοστή

Α. Χαιρετισμοί κάθε Παρασκευή απόγευμα από 5.30 μ.μ. - 7.00 μ.μ.

Β. Προηγιασμένοι Θείαις Λειτουργίαι:

1) Η Προηγιασμένη της Τετάρτης το απόγευμα στις 2.30 μ.μ. έως 4.15 μ.μ. περίπου

2) Η Προηγιασμένη της Παρασκευής θα τελείται το πρωί ώρα 6.00 π.μ. έως 9.00π.μ. περίπου.

Γ. Μέγα Απόδειπνο: Όλα τα απογεύματα από Δευτέρα έως Πέμπτη (και Τετάρτες) από 5.00 μ.μ. - 6.15 μ.μ.

Καλή και Αγία Μεγάλη Τεσσαρακοστή
Εκ της Ιεράς Μονής

ΤΟ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Σάββατο 5 Απριλίου 6:00 μ.μ. Εσπερινός εις τόν Ι.Ν. Αγίου Νικολάου Κραλίου.

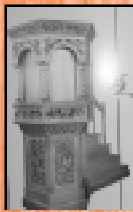
Κυριακή 6 Απριλίου (ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΝΗΣΤΕΙΩΝ) πρωί Θεία Λειτουργία εις τόν Ι.Ν. Αγίας Τριάδος Ανω Αλίσσου. 6:00 μ.μ. Κατανυκτικός Εσπερινός εις τόν Ι.Ν. Αγίας Τριάδος Πατρών.

Σάββατο 12 Απριλίου 6.00 μ.μ. Εσπερινός εις τόν Ι.Ν. Αγίου Δημητρίου Άρλας

Κυριακή 13 Απριλίου (ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ) πρωί Θεία Λειτουργία εις τόν Ι. Ν. Παναγίας Αλεξωτίσης Πατρών.



ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΛΟΓΛΥΠΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ



ΠΕΡΙΚΛΗΣ Γ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ

ΤΕΜΠΛΑ
ΘΡΟΝΟΙ
ΑΜΒΩΝΕΣ
ΠΑΓΚΑΡΙΑ

ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΑ
ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ
ΚΑΡΕΚΛΕΣ
ΣΤΑΣΙΔΙΑ



**Αλεξ. Υψηλάντου 106
& Αγ. Νικολάου - Πάτρα**
Τηλ.: 2610 278.829
- Κιν.: 6944 766.005

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΑΛΙΣΣΟΥ

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟ ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Την **Κυριακή 6 Απριλίου (Ε' ΝΗΣΤΕΙΩΝ)** εις τον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίας Τριάδος Ανω Αλίσσου, θα ιερουργήσει και θα ομιλήσει ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. **ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ** ο οποίος και θα χοροστατήσει στο Αρχιερατικό Ενοριακό Μνημόσυνο υπέρ των προκεκοιμημένων ευλαβώς ιερατευσάντων, ενοριτών, κτιτόρων, ευεργετών, δωρητών, ιεροφαλτών, νεωκόρων, επιτρόπων και πάντων διακονησάντων την ενορίαν ημών.

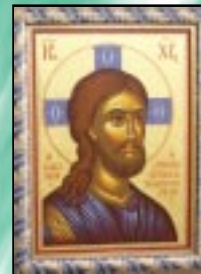
Η προσευχητική παρουσία όλων θα είναι χαρά για την ενορία μας και τιμή στην μνήμη των προγόνων μας.

Εκ του Ιερού Ναού

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ (από το 1928)

"ΤΖΕΛΑΤΗ

ΒΙΔΗ ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ - ΔΩΡΑ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΖΕΛΑΤΗΣ



Έκθεση
Αγιογραφίας,
γκραβούρες
αυθεντικές

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 29Α - ΠΑΤΡΑ
ΤΗΛ.: 2610/272.692,
KIN.: 6979675316

e-mail:
gelatis@hotmail.com